

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 23, August 2023

CultuRo

Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni
5-8 Octombrie 2023, Madrid, Spania

În perioada 5-8 octombrie 2023 se va desfășura în Comunitatea Madrid, Spania prima ediție a „CultuRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”, o manifestare susținută de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, în cadrul unui ambițios proiect inițiat de Asociación Socio-Cultural Romanati: „Citește românește,

gândește românește, trăiește și simte românește“.

Festivalul se dorește a fi un vector important în cercetarea, cunoașterea și popularizarea patrimoniului cultural, istoric, etnografic și spiritual al rezidenților români, diversitatea prin identitate și continuitate socio-culturală, să faciliteze schimburi culturale și dialogul social... **pag. 11**

Șoapte și orașe transparente

Se spune că suntem ceea ce gândim, că gândurile noastre se materializează; prin extindere non materia devine materie; și atunci de ce suntem atât de săraci? De ce nu folosim gândul pentru a schimba viața noastră, lumea noastră.

Poate că toate acestea sunt teorii, poate că sunt adevăruri care încă nu au fost probate.

Mariana Feride Moisoiu, pag. 9-10

31 August
Sărbătoarea
Limbii Române

Pe lângă atâtea sărbători oficializate de către legislativul României, apărea în urmă cu 12 ani și una dedicată limbii române, rod și al contribuției unui membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – scriitorul și jurnalistul Alexandru Florin Țene. Este bine să reamintim contextul în care a apărut această binevenită sărbătoare. Fără îndoială, limba română, una dintre cele mai bogate și armonioase limbi vorbite pe glob, și nu este o afirmație gratuită, are anumite particularități ce o fac cu adevărat o minune, în adevăratul sens al cuvântului. Astfel, limba română are două cuvinte ce nu pot fi traduse cu exactitate în nici o altă limbă de pe glob: „doina” și „dor”. La aceasta mai adăugăm lexemul „colind”, motiv pentru care UNESCO a decis înregistrarea lor în patrimoniul cultural al umanității.

Tanța Tănăsescu și Dan Toma Dulciu, pag.3

BUCOVINA

CENTRO MONASTERIAL DEL NORTE RUMANIA

La historia de muchos grandes artistas Rumano está ligada a esta región, tal vez por contar con esos paisajes, esa gente y esa luz, que son elementos propios para el desarrollo de tales inquietudes en lo artístico. En los pueblos de Suceava, el arte está siempre presente, sólo hace falta visitar los colegios o los espacios donde se enseña, así como en sus muchos monasterios e iglesias, para concluir asumiendo, quedando muy satisfechos, de estos planteamientos artísticos.

A. CALDERÓN de JESÚS, pag. 5

Ionuț Țene

pag. 2

Pentru înființarea unei universități românești în Diaspora!

Conform Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), circa 4 milioane de români creștini trăiesc în afara României, deși nu se precizează câți dintre aceștia aparțin Bisericii Ortodoxe. Grupul românilor formează astfel a cincea cea mai mare diasporă națională din lume. Cei mai mulți români trăiesc în Italia (peste 1 milion), Germania (680.000) și Spania (circa un milion). Peste 90% dintre românii din Diaspora sunt credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române. Cu un număr de peste 22 de milioane de membri, Biserica Ortodoxă Română este a doua cea mai mare biserică națională ortodoxă din lume, după Biserica Ortodoxă Rusă. Spre exemplu, doar în Austria există în jur de 30 de parohii ortodoxe românești. Numărul credincioșilor ortodocși români din Austria este estimat la peste 50.000, iar exemplele pot continua.

editorial

Biserica Ortodoxă Română continuă să crească numeric și valoric în Diaspora. Peste cinci de milioane de români trăiesc în afara granițelor țării, iar azi se nasc mai mulți copii în Diaspora decât în România. Biserica Ortodoxă Română continuă să crească și în Diaspora.

Din datele statistice ale Patriarhiei Române reiese că Biserica Ortodoxă Română are patru arhiepiscopii și nouă eparhii în afara României, cu un total de circa 1.490 de parohii sau instituții similare (peste 1.480). Numărul mănăstirilor a crescut de la 67 la 77, iar cel al clericilor de la 1.311 la circa 1.400. Doar în anul 2022, au fost administrate 25.282 de botezuri (2021: 24.643), numărul nunților a fost de 5.758 (2021: 3.605) și au avut loc 3.692 de înmormântări (2021: 2.734). Au fost primite în Biserica Ortodoxă Română peste 800 de persoane.

Conform Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), circa 4 milioane de români creștini trăiesc în afara României, deși nu se precizează câți dintre aceștia aparțin Bisericii Ortodoxe. Grupul românilor formează astfel a cincea cea mai mare diasporă națională din lume. Cei mai mulți români trăiesc în Italia (peste 1 milion), Germania (680.000) și Spania (circa un milion). Peste 90% dintre românii din Diaspora sunt credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române. Cu un număr de peste 22 de milioane de membri, Biserica Ortodoxă Română este a doua cea mai mare biserică națională ortodoxă din lume, după Biserica Ortodoxă Rusă. Spre exemplu, doar în Austria există în jur de 30 de parohii ortodoxe românești. Numărul credincioșilor ortodocși români din Austria este estimat la peste 50.000, iar exemplele pot continua.

Pentru înființarea unei universități românești în Diaspora!

Ce putem concluziona din lectura acestor statistici despre românii din Diaspora?

Reiese un lucru evident: **Diaspora cu cei circa cinci milioane de români reprezintă o zestre demografică, culturală, economică și de credință a României de care statul român și guvernul de la București trebuie să țină seama.**

S-a dovedit în ultimii ani că BOR, dar și alte culte religioase, sunt stâlpii conservării limbii, culturii și civilizației române în Diaspora. Deja pe lângă bisericile ortodoxe din Diaspora există ad hoc sau în mod organizat școli confesionale sau laice în care se predă limba română, istoria românilor și elemente de civilizație etno-culturală românești copiilor din familii românești născuți în Diaspora pentru a nu uita de unde provin.

În Diaspora, cu sprijinul DRP sau ICR, există centre culturale și asociații românești care țin aprinsă flacăra culturii române. Mai mult, BOR a înființat pe lângă parohiile române din Diaspora sau pe lângă mănăstirile ortodoxe din Occident adevărate centre de cultură și civilizație românească, care sunt frecventate de foarte mulți tineri români născuți în străinătate. În acest sens Italia este un exemplu pozitiv, care este urmat îndeaproape de românii din Spania. Pentru a păstra identitatea culturală, religioasă și de civilizație românească în Diaspora, care, iată, a devenit o Românie extinsă, este nevoie să se facă mult mai mult în acest sens.

Este momentul istoric ca Patriarhia Română să se implice împreună cu Ministerul Educației pentru sprijinirea înființării și finanțării de la bugetul de stat a unor școli confesionale în parohiile românești din Diaspora, care să funcționeze la început în formă de after-school, adică **"școală după școală"**. Aici să predea profesori și cadre didactice din țară și, mai ales, provenite din Diaspora acele elemente de cultură, istorie, geografie și religie românească pentru copiii și tinerii născuți în țările de adopție, ca să nu uite de unde au plecat părinții lor și să nu-și piardă rădăcinile românești. Mai mult, consider că ar trebui creat un parteneriat între BOR, BRU, MAE, DRP și Ministerul Educației în vederea înființării unei universități românești în Diaspora, la început cu specialitatea de științe umaniste, pentru a pregăti viitoarele cadre didactice din școlile

confesionale și laice românești înființate pe lângă parohiile românești din străinătate. În perioada interbelică, Nicolae Iorga a intuit necesitatea înființării unor centre universitare și academice române în străinătate (vezi Accademia di Romania din Roma sau Centrul Academic din Saranda, Albania). În cadrul acestei Universități românești din Diaspora cred că trebuie să se înființeze și o facultate de teologie, care să pregătească, în special tinerii români născuți în străinătate, pentru a deveni preoți în comunitățile parohiale și bisericile românești din țările occidentale.

Înființarea unei Universități române în Diaspora se impune organizată și finanțată cu sprijinul Guvernului României, dar și cu stipendii din partea Bisericii și a organizațiilor non-guvernamentale.

Universitatea românească din Diaspora va deveni astfel un adevărat centru de păstrare și conservare a civilizației românești, precum și de formare în spiritul culturii române a tinerilor români născuți pe meleagurile îndepărtate de țara mamă. Universitatea românească din Diaspora ar deveni în primul rând un focar de cultură, civilizație, istorie românească, dar și creatoare de literatură română. O astfel de universitate se poate înființa, în special, în țările unde există cele mai mari comunități de români: Spania sau Italia.

"Audere est facere"

Ionuț Țene

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucia

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almería 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com;
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 641 847 842

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Cristian Ghica
Redactori: Andra Fornea, Maria Mazilu, Loredana Dragă, Titi Sultan, Laura Cătălina Dragomir, Sorin Bălășcău
Colaboratori: Camelia Potârniche, Șerban Cionoff, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Nicolae Coande, Cristian Segărceanu, Andreea Constantinescu, Tanța Tănăsescu, Gelu Sabău
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Români de Pretutindeni.

Acest proiect este realizat cu sprijinul
Secretariatului General al Guvernului
Departamentul pentru Români de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea
Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România

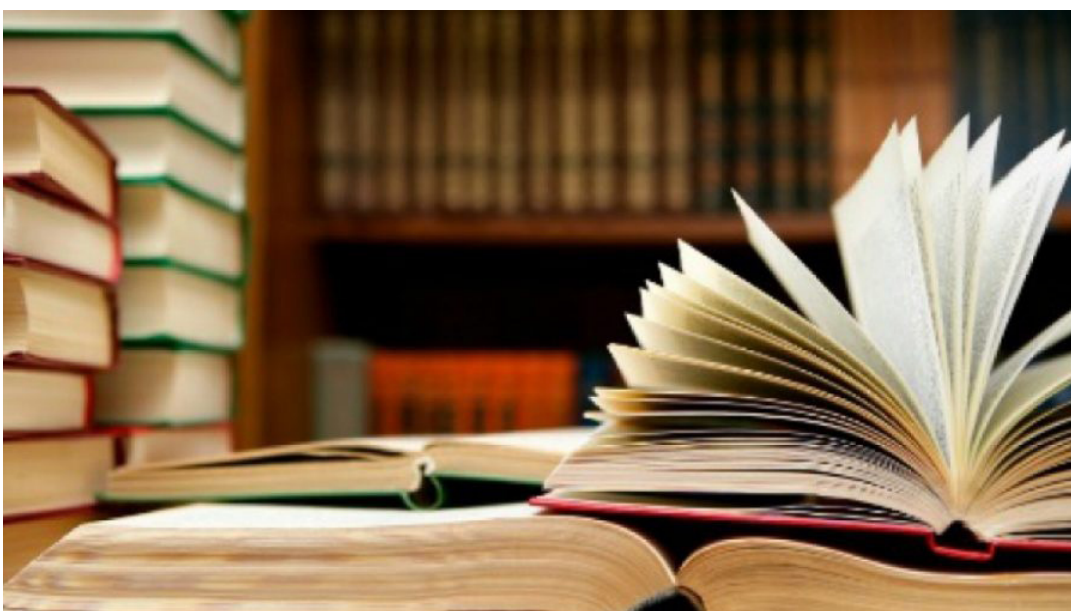
31 August

Sărbătoarea Limbii Române

Pe lângă atâtea sărbători oficializate de către legislativul României, apărea în urmă cu 12 ani și una dedicată limbii române, rod și al contribuției unui membru al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România – scriitorul și jurnalistul Alexandru Florin Țene. Este bine să reamintim contextul în care a apărut această binevenită sărbătoare. Fără îndoială, limba română, una dintre cele mai bogate și armonioase limbi vorbite pe glob, și nu este o afirmație gratuită, are anumite particularități ce o fac cu adevărat o minune, în adevăratul sens al cuvântului. Astfel, limba română are două cuvinte ce nu pot fi traduse cu exactitate în nici o altă limbă de pe glob: „**doina**” și „**dor**”. La aceasta mai adăugăm lexemul „**colind**”, motiv pentru care UNESCO a decis înregistrarea lor în patrimoniul cultural al umanității.

Spre deosebire de numeroase țări de pe glob – dar este preferabil să comparăm doar cu situația din Europa – limba română este vorbită și înțeleasă cu ușurință în toate provinciile istorice ale țării noastre (Moldova, Muntenia, Dobrogea, Oltenia, Banat, Transilvania, Maramureș), ceea ce nu se întâmplă, de exemplu în Italia, Spania, Marea Britanie, Austria, Franța etc, țări în care dialectele vorbite sunt atât de diverse, de diferite unele față de altele, încât cei ce le utilizează trebuie să apeleze la limba oficială a țării respective pentru a se face înțeleși.

Dacă considerăm arealul de răspândire al limbii române dincolo de granițele actuale ale României, vom întâlni în mod tradițional patru dialecte, botezate de lingviști astfel: Daco-român (vorbit în România și Republica Moldova), Aromân (în sudul Peninsulei Balcanice, în Grecia, Macedonia, Sudul Albaniei și Bulgaria), Meglenoromân (vorbit în sudul Bulgariei și nordul Greciei) precum și Istroromân (cu vorbitori în Peninsula Istria, din Croația). Până în prezent, limba română este recunoscută ca limbă oficială în patru țări de pe continent:

România, Republica Moldova, Regiunea Autonomă Voivodina din nordul Serbiei și în Macedonia de Nord. Să reamintim că deja la Muntele Athos limba română este una dintre cele cinci limbi în care se țin slujbe religioase și evident una dintre limbile recunoscute la Uniunea Europeană cu drepturi egale cu celelalte limbi ale țărilor membre.

O nouă realitate socio-lingvistică este dată de prezența celor câteva bune milioane de români, care s-au stabilit temporar în țări europene și nu numai. Fiindcă mulți deja sunt la a doua generație, putem să îi considerăm ca făcând parte din diaspora românească stabilită definitiv în străinătate. În Austria, comunitatea vorbitorilor de limbă română a fost recunoscută oficial ca fiind a doua ca mărime pe teritoriul acestei țări, după cetățenii de naționalitate germană. Deși avem milioane de vorbitori de limba română în țări precum Italia sau Spania, numărul aleșilor locali din rândul comunității românești, este infim și aceasta trebuie să ne dea de gândit.

Dar să revenim la contextul în care a apărut

această sărbătoare dedicată limbii române. Așadar, să reamintim istoria adoptării acestui act legislativ, subliniind că ideea a fost avansată de scriitorul Corneliu Leu, susținută printr-un memoriu adresat forului parlamentar de Al. Florin Țene – membru al UZPR - și Ligia Diaconescu.

Îmbrățișată de senatorul Viorel Badea, acesta o propune Parlamentului cu o motivație foarte îndrăzneță: „**importanța limbii române nu trebuie marginalizată de tendințele actuale către globalizare, deoarece limba română reprezintă fundamentul identității naționale, un punct deosebit de important pentru consolidarea unei societăți puternice și unite**”.

Urmând o procedură de adoptare și aprobare de către Parlament și de către președintele României, care a durat 2 ani (2011-2013), nu putem să nu ne întrebăm de ce atâta reticență pentru limba română, mai ales că minoritatea tătară reușise să propună și să determine Parlamentul României să adopte, la data de 19 decembrie, Legea nr. 256/2010 pentru instituirea Zilei limbii tătare, prin care această sărbătoare este celebrată în fiecare an pe 5 mai. Un rol important în punerea în aplicare a acestei nobile propuneri l-au avut, în anul 2011, un număr de asociații și organizații românești activând în Serbia, Bulgaria, Ungaria și Ucraina.

Acestea au propus ca ziua de 31 august să fie sărbătoare națională a acestor comunități românești, urmând ca, începând cu anul 2012, ea să fie sărbătorită în toate aceste comunități. Prin aceasta, limba română a devenit un factor de unire a neamului românesc din lumea întreagă.

Tanța Tănăsescu și Dan Toma Dulciu

1001 REPERE ROMÂNEȘTI

Moderatori:
Geanina Abul Haija - Iordania
Cătălina Bogoi - Maroc
Anca Cheaito - Liban

PLATFORMA CULTURALĂ ROMÂNILOR DE PREȚUTINDII
CENTRO CULTURAL ROMÂN EN MAROC
AMRP
Romania Levant Association
CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Calle Genova / 28, El Ejido, Almería

Gheorghe Cârciu, Departamentul pentru Români de Pretutindeni:
„România are datoria să sprijine Republica Moldova și o face cu succes”

Secretarul de stat Gheorghe Cârciu a participat, în data de 18 august 2023, la „Congresul Diasporei 2023, Moldova sunt EU”, organizat la Chișinău, cu susținerea Guvernului Republicii Moldova, prin intermediul Biroului Relații cu Diaspora.

În cadrul acestui eveniment, deschis de președinta Republicii Moldova, Maia Sandu, secretarul de stat Gheorghe Cârciu a prezentat activitatea Departamentului pentru Români de Pretutindeni (DRP) și proiectele care pot fi accesate de cetățenii români.

„Marea majoritate a cetățenilor Republicii Moldova sunt și români de pretutindeni, fie că trăiesc în țară sau în afara granițelor țării. Unii au și cetățenie română, alții – nu. În egală măsură, sunt români de pretutindeni și sunteți bineveniți acasă: la București sau la Chișinău. Departamentul pentru Români de Pretutindeni din Guvernul României se ocupă de politicile de sprijinire a românilor din afara granițelor țării, adică din lumea întreagă. Datoria noastră, a

statului român, este să-i sprijinim pe români acolo unde trăiesc ei. Datoria noastră, a României, este să ne asumăm să sprijinim Republica Moldova în vederea aderării la comunitatea europeană. De ce? Pentru că așa cum un părinte are datoria să-și sprijine copilul, așa face și România: are datoria să sprijine Republica Moldova și o face cu succes”, a declarat demnitarul DRP.

La Congresul Diasporei au participat miniștri din cadrul Guvernului Republicii Moldova, ambasadori și reprezentanți ai autorităților publice.

Congresul Diasporei 2023 face parte din seria de evenimente “Zilele Diasporei 2023”, desfășurate pe 18 și 19 august, prin care organizatorii își propun să ofere cetățenilor moldoveni veniți din toate țările lumii oportunitatea de a interacționa cu reprezentanții autorităților publice și de a intensifica dialogul privind beneficiile oferite de programele guvernamentale ale Republicii Moldova.

În cadrul vizitei de lucru pe care delegația Departamentului pentru Români de Pretutindeni o efectuează în Republica Moldova, reprezentanții DRP au participat joi, 17 august, la o întâlnire găzduită de către Dan Perciun, ministrul educației și cercetării, și Andrei Chistol, secretar de stat în cadrul Ministerului Culturii.

Cu această ocazie, Gheorghe Cârciu, secretarul de stat pentru românii de pretutindeni, a transmis: “Revin în Republica Moldova de fiecare dată ca acasă, cu plăcere și cu inima deschisă.

Am discutat astăzi despre programe educaționale și culturale care să vină cât mai aplicat în sprijinul românilor de peste Prut.

Am profitat de întâlnire să le spun și cât de bine se simt tinerii și copiii care au venit de aici în Taberele ARC. Sunt minunați și mă bucur că anul acesta am reușit să aducem peste 2000. Ei învață că limba română și identitatea românească sunt bunuri comune.”

Departamentul pentru Români de Pretutindeni (DRP)

EXPOSICIÓN FOTOGRÁFICA
TIMIȘOARA: PATRIMONIO
Y CULTURA EUROPEA

INAUGURACIÓN: 1 DE SEPTIEMBRE
A LAS 19:00 H.
En el marco del Día de la Lengua Rumana

1 DE SEPTIEMBRE - 30 DE SEPTIEMBRE DE 2023
Lunes a Viernes
10:00 - 17:00 h.

GALERÍA DEL INSTITUTO CULTURAL RUMANO DE MADRID
Plaza del Cordón, 1, bajo derecha, Madrid

Din seria evenimentelor dedicate celebrării Zilei Limbii Române (31 august), în perioada 1-30 septembrie, vă invităm să vizitați în Galeria ICR Madrid expoziția fotografică dedicată Timișoarei - Capitală Europeană a Culturii 2023: „Timișoara - patrimoniu și

„Timișoara - patrimoniu și cultură europeană”

Expoziție fotografică la ICR Madrid

cultură europeană”.

Inaugurarea va avea loc pe 1 septembrie, la ora 19:00. Vor lua cuvântul reprezentanți ai Ambasadei României și Ambasadei Republicii Moldova în Regatul Spaniei, precum și jurnalistul Carlos Pascual de la publicația El País.

De asemenea, va fi proiectat un mesaj video al Rectorului Universității de Vest din Timișoara. Participanții la inaugurare vor putea să aleagă o carte în limba română, oferită în mod gratuit de

ICR Madrid.

Evenimentul este organizat de ICR Madrid în colaborare cu Ambasada României la Madrid și Universitatea de Vest din Timișoara și face parte din programul cultural „La UVT, Cultura este Capitală!”, inclus în Programul Cultural „Timișoara 2023 – Capitală Europeană a Culturii”.

Ambasada României în Spania

BUCOVINA

CENTRO MONASTERIAL DEL NORTE DE RUMANIA

A. CALDERÓN de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Son pocas las Regiones Rumanas que tiene una historia tan mezclada entre diferentes identidades, sociales y políticas ya que su estructura obedece a esta dividida en dos Naciones Rumania y Ucrania, estas tierra de siempre asido disputadas por distintos Reinos e Imperios, por ello vemos que no solo por su historia, si no por su situación Geográfica de siempre ha sido codiciada, Bucovina es un territorio donde han convivido múltiples poblaciones, con Cultura y Lenguas muy diversas.

En la actualidad Bucovina, es una Región que está casi dividida en dos, la del norte, perteneciente a la actual Ucrania, con ciudades importantes como Chernoutsi, Storozhynets, y la del sur, con Suceava, como núcleo provincial aunque se puede considerar de igual modo a una parte de Botosani, incluida en esta región rumana.

En su antigüedad, esta Región antes de ser denominada, estuvo habitada por distintas tribus que estaban situadas a la orilla de los Cárpatos, en los límites septentrionales y orientales, en las que fueron los Dacios los principales moradores que se conocen por estas tierras, pues aunque los romanos invadieron toda Rumania, aquí apenas ejercieron dominio alguno, siendo mantenida por los Dacios como zona libre.

Más, en lo sucesivo, sí llegaron otras tribus a las partes más llanas de estas tierras, y así, durante los siglos cinco, seis y siete, se ejerciera un importante cambio demográfico,

manteniéndose las zonas más montañosas, como un reducto de la esencias de Dacia, que perduró durante algunos siglos después.

Fue en el siglo catorce cuándo pasó a ser un núcleo del principado de Moldavia, ya en el mandato del rey Miguel, El Valiente, consiguiéndose unificar los tres principados: Transilvania, Valaquia y Moldavia, en un país que incluía toda Bucovina.

La provincia de Suceava empieza en los Cárpatos orientales y se extiende entre largos ríos y montañas donde las gentes que por allí residen son portadoras de grandes valores históricos. Suceava, que forma parte de la región llamada Bucovina Sur, está situada al norte de Rumania y durante casi 200 años fue capital de Moldavia, sede principal del reinado de príncipe Esteban, el Grande, considerado impulsor de la construcción de iglesias y monasterios que hoy son unos de los complejos religiosos – artísticos más importantes del Patrimonio Rumano para la Humanidad.

Los Monasterios tiene para la región de Bucovina todo un conglomerado de información histórica, en ella se contempla la plenitud de sus tiempos más grandiosos que ha podido tener a lo largo de su historia, pudiéndose considerar para unos como un componente de sentido religioso con todo lo que ello implica y para otros un compendio de razones que transmite un valioso atractivo cultural, resultando como consecuencia de todo lo cual muy difícil poderse sustraer de sentir admiración por todo lo que esto representa, no solo para la región de Bucovina, sino para toda Rumania.

En el exterior e interior de estos están pintados los frescos que hacen referencia a épocas en las que existía cierta influencia del arte religioso con estilo bizantino, los murales que están realizados en las paredes de estos monasterios están tan bien ejecutados que, a pesar del tiempo transcurrido, no ha perdido sus connotaciones de la belleza que representan sus composiciones de narraciones bíblicas y en especial su colores en los que, sobresale el verde y el azul, colores que predominan en la pintura de los monasterios, como el de Putna, Sucevita, Moldovita, Arbore, Humor, Dragomira.

En el interior de paredes y techos de las iglesias de Suceava San George o Voronet existen obras de arte muy valiosas, por ello está considerada como Capilla Sixtina de Oriente, y de cuyo azulado está todavía por determinar cuál puede ser su composición, estando seguro el que esto escribe que la inspiración del artista buscó el mimetismo de su cielo, sobre todo en los amaneceres o cayendo las tarde, siendo lógica esta deducción en los que hemos tenido la oportunidad de contrastar sus interiores y los mentados exteriores de la propia naturaleza.

Junto a estas bellezas culturales existen otras en esta región con el suficiente señuelo para incentivar y obligarse a fijar la ubicación de sus pueblos, entre unos parajes de colinas y montañas estéticamente bellas, a todo lo cual se le une las peculiares estructuras arquitectónicas, sensibilizada la apariencia artística con el respeto de toda su esencia original, compendiando un majestuoso entorno creativo inigualable a la hora de poder gozar y absorber todo lo estéticamente bello de un paraje sin igual.

La historia de muchos grandes artistas Rumano está ligada a esta región, tal vez por contar con esos paisajes, esa gente y esa luz, que son elementos propios para el desarrollo de tales inquietudes en lo artístico.

En los pueblos de Suceava, el arte está siempre presente, sólo hace falta visitar los colegios o los espacios donde se enseña, así como en sus muchos monasterios e iglesias, para concluir asumiendo, quedando muy satisfechos, de estos planteamientos artísticos.

Suceava, tiene un Liceo y un Museo que lleva el nombre de Ciprian Porumbescu, un reconocido compositor que nació durante el Imperio Austro Húngaro, en el mes de Octubre del 1853. Fue autor de obras de contenido muy patriótico y uno de los que se rebelaron contra la ocupación, sufriendo por ello la cárcel, en la que escribió gran parte de su obra y también donde se supone se contagió de la enfermedad que lo llevó a morir muy joven, a los 29 años. Entre los muchos reconocimientos a este genio cabe destacar el que un pueblo lleve su propio nombre, así como el conservatorio de música de Bucarest

El edificio donde está situada la escuela de arte tiene el reconocimiento de ser uno de los más antiguos e importantes de la ciudad, ya que está construido sobre distintas ruinas históricas, remontándose su construcción al 1784. Actualmente comparte distintas actividades de enseñanza artística; su función prioritaria es preparar a sus alumnos para realizar labores de restauración de obras de arte (en especial las relacionadas con los monasterios e iglesias) y decorativas, teniendo de igual modo la

encomiable tarea de formar a los futuros artistas.

En esta ciudad también se dispone de espacios expositivos de Arte que hacen que sus gentes puedan llegar a disfrutar durante todo el año de las actividades programadas, a través del Museo de Historia. La propia galería provincial, que lleva el nombre Ion Irinescu, el que fuera posiblemente unos de los artistas más importantes de la escultura contemporánea de Rumanía, junto con la participación de otras Galerías de carácter privado, son las que se encargan en atraer artistas tanto de la región de Bucovina como de toda la nación rumana.

Por todo lo cual y por tantas otras cuestiones relacionadas con el arte y la cultura, Suceava y su región, son un atractivo más de ese turismo llamado cultural al que de ninguna manera deben dejar de potenciar, actuando en consecuencia, por lo mucho que representa para todos el disponer para el goce de cualquier ciudadano de esos paisajes y componentes históricos, pues tales son los Monasterios y Museos que hacen de esta Ciudad y su Región un sitio privilegiado.

Bucovina es interesante también porque, todos sus pueblos y aldeas, aglutinan el sempiterno museo viviente conservando sus encantos que emocionan a propios y extraños, dada la importancia y diversidad que tienen por su perfecta conservación de sus valores arquitectónicos, artesanales y costumbristas,

siendo muy común encontrarse en estos pueblos espacios expositivos donde están recogidos y documentados buena parte representativa de su historia.

En pueblos como Radauti, Falticeni, Bucoveni, Vatra Dornei, Bocanesti y Marginea, sus Museos Etnológicos contribuyen al empeño propio de conservar lo suyo, aunque dentro de todo lo cual, ellos deben ser conscientes de que están viviendo a semejanza de otros patrones que establece la dinámica de los nuevos tiempos, siendo esa disposición la que deben aprovechar, incluyendo todos y cada uno de los recursos y oportunidades que les puedan ser ventajosos en aras de potenciar mejor el futuro, con la positiva y deseada componenda de comportar no sólo el bien para ellos, sino para las sucesivas generaciones, con el deseable ojo avizor, intentando suplir la falta de ideas y controvertidas decisiones que les podrían crear de facto cualquier difícil coyuntura, siendo la más negativa la potencialidad de ponerlos en las puertas de la no deseada emigración.

TRANSPORT

DE COLETE LA DOMICILIU

CĂTUN - SAT - COMUNĂ - ORAȘ

DV LOGISTICA

643 063 263

CULTURO

FESTIVAL DE CARTE & ARTE
AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI

5-8 OCTOMBRIE 2023
MADRID, SPANIA

DEPARTAMENTUL PENTRU
ROMÂNII DE PRETUTINDENI
Acest proiect este realizat cu sprijinul
Departamentului pentru Români de Pretutindeni

Cărți și autori la

„CultuRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni” 5-8 Octombrie 2023, Madrid, Spania

CORINA OZON

S-a născut la Timișoara și locuiește în București. A absolvit Facultatea de Filologie, secția Română-Franceză (Universitatea de Vest din Timișoara) și Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării (Universitatea București), doctor în Științe ale Comunicării la Universitatea București și la Universitatea Paul Valéry

Anul acesta se împlinesc nouă ani de când viața mea s-a schimbat complet datorită scrisului. Am publicat 13 cărți și datorită lor am cunoscut oameni, am călătorit mai mult decât mi-aș fi putut imagina, iar povestea continuă. Sunt convinsă că manifestările culturale sunt un prilej extarordinar de a conecta oamenii din diverse locuri de pe glob, iar internetul a făcut imposibilul să devină posibil. Distanțele au dispărut, timpul se adaptează, au loc discuții, se dezbate idei, se nasc proiecte. Sunt și eu o beneficiară a tehnologiei comunicării, prin care mi-am făcut cunoscute cărțile, de pe blog pe rețelele sociale, apoi am cunoscut oameni care m-au ajutat să organizez evenimente în aproape toate orașele mari din țară. În 2016 a fost prima mea ieșire peste hotare, la invitația grupului Romanian love books, la Wembley Library, în Londra. Un eveniment-reper, pentru că a fost primul meu contact cu românii cititori din diaspora. Un public de calitate am întâlnit la Londra, dornic să afle mai multe despre literatura română contemporană, iar discuțiile pe tema relațiilor i-a captivat. Au urmat invitații la Madrid, Torino, Roma, Bologna, Viena, Lyon, Chambéry, și peste ocean, în Toronto, Montreal, Detroit și Chicago. Am numărat până acum, când scriu acest text, 12 orașe în care am fost în afara țării cu cărțile. La acestea se adaugă și mai micile localități canadiene Kitchener și Niagara. În unele am revenit de mai multe ori, cum ar fi Londra, unde am fost de trei ori; Toronto, Montreal, Roma- de două ori.

La sfârșitul lunii august cobor mai la sud, în Israel, la invitația Institutului Cultural Român Tel Aviv, prin directorul Marton Laszlo Salamon. Voi avea două evenimente, la Tel Aviv și Haifa.

Și, pentru că vorbeam de reveniri, voi reveni la Madrid la începutul lunii octombrie, la invitația lui

Montpellier. Este realizatoarea podcastului „Rețeaua de povești” și a proiectului online dupa35.com.

Corina Ozon a debutat în anul 2014 cu „Zilele amanților”, devenit primul volum dintr-o serie de șase cărți - „Amanții” (2014-2021), care a strâns o comunitate mare de cititori. Au urmat volumul de proză scurtă „Până când mă voi vindeca de tine” (2016)- situații relaționale în derivă; romanul „Tentații” (2016)- condiția femeii contemporane; romanul „Codul lui Zoran” (2018)- cazul social real al unui inginer ajuns om al străzii; romanul „Dincolo de furtună” (2019)- inspirată din viața pictorului Dimitrie Berea, publicate la Editura Herg Benet; și „Despre iubire, cu instrucțiuni de folosire” (2017), Editura Univers. Cartea de debut „Zilele amanților” a fost pusă în scenă de Teatrul independent „Teatru la infinit” (Sibiu) în anul 2019.

Cartea de proză scurtă „Povești scrise în

Mircea Florescu, pentru a participa la „CultuRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”. Un eveniment care se anunță a fi de anvergură și care cuprinde o suită de manifestări pe parcursul perioadei 5-8 octombrie. Aici voi prezenta cel mai recent roman „Cineva în orașul ăsta te iubește”, apărut anul acesta la Editura Trei.

Însă scopul acestui bilanț este de a vorbi puțin despre căldura și curiozitatea cititorilor români de pe unde am fost, despre dorința lor de a participa și a achiziționa cărțile, despre eforturile pe care le fac instituțiile (ambasade, consulate, ICR) și mai ales organizațiile și asociațiile culturale. Oameni, care își dăruiesc timpul lor liber pentru promovarea culturii române, care susțin de cele mai multe ori din fonduri proprii evenimente. Aș menționa aici numele Floriei Telean și al ei Autograph Romania, care aduce scriitori români, în ciuda lipsei de finanțare externe și a problemelor personale cu care se confruntă. Pentru că toți avem probleme de viață, de familie, însă diferența este că unii se opresc, iar alții merg mai departe. Și este valabil pentru orice domeniu, Admirabilă apropierea de cultură a doamnei Ambasador Gabriela Dancău, de la Ambasada României la Roma, și a doamnei Consul Anca Opriș, de la Consulatul din Lyon. De fapt toți cei care creează punți culturale între oameni sunt de admirat și au tot respectul meu. Am scris pe site-ul meu de autor corinaozon.com despre fiecare eveniment, pentru că am vrut să nu se uite toate detaliile, atât organizatorice, cât mai cu seamă cele emoționale. Amintiri de neuitat.

Am fost impresionată la fiecare întâlnire cu cititorii români din străinătate, de faptul că sunt conectați cu literatura română, cu ultimele apariții.

„palmă” (Editura Național, 2022) se înscrie într-un registru narativ diferit, în care întâmplările reale sunt presărate cu elemente fantastice, iar proza cu poemul. Cel mai recent roman este „Cineva în orașul ăsta te iubește” (Editura Trei, 2023) este considerat „un roman-fenomen” asemănător serialului „Dosarele X”, așa cum remarcă scriitorul Liviu Surugiu. Cartea a fost bine primită de public și de critica literară, și este un thriller policier cu tușe SF, din care nu lipsesc crima, suspansul, dar și dragostea și tehnologia. Cărțile autoarei au fost prezentate și la evenimente în afara țării: Londra, Roma, Torino, ICR Bologna, Madrid, Lyon, Chambéry, ICR Viena, Toronto, Montreal, Detroit, Chicago.

În anul 2015, Corina Ozon a fost primul autor român premiat cu Silver for Excellence la Gala internațională PR Award, pentru promovarea cărților în online, iar în 2017 a fost în Top 100 femeii de succes realizat de revista „Capital”.

www.corinaozon.com

De faptul că participă la cluburi de carte organizate de iubitori de lectură în timpul liber, când ar putea să se odihnească sau să plece undeva. Și aceste cluburi de carte merită toate aprecierile deoarece contribuie mult la menținerea respirației culturii. Am cules și multe povești ale oamenilor, în drumurile mele, unele au fost publicate în volumul de nuvele „Până când mă voi vindeca de tine” (Editura Herg Benet, 2016) și pe site-ul dupa35.com. Cred că efectele conexiunilor create prin povești și călătorii îți îmbogățesc viața și sufletul. Iar magia cărților reușește aceste lucruri. Îmi place să cred că există în fiecare oraș cineva care mă iubește.

Corina Ozon

Cărți și autori la

„Culturo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”

5-8 Octombrie 2023, Madrid, Spania

Șoapte și orașe transparente

Se spune că suntem ceea ce gândim, că gândurile noastre se materializează; prin extindere non materia devine materie; și atunci de ce suntem atât de săraci? De ce nu folosim gândul pentru a schimba viața noastră, lumea noastră.

Poate că toate aceste sunt teorii, poate că sunt adevăruri care încă nu au fost probate. Atunci când spun că poezia este o înaltă matematică, greșesc? Când spun că pentru mine să scrii poezie este atunci când aerul se transformă în păcură, când devine irespirabil, nu greșesc, nu-i așa? Atunci poezia este medicament, panaceu, chimie necunoscută. Lavoisier spune că în natură nimic nu se oierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă. În aceasta situație este și omul între alte viețuitoare?

În acest caz știința are dreptate, doar că dreptatea este împinsă pe o direcție greșită. Cine este atât de puternic pentru a putea face această schimbare, de ce, în ce scop și ar mai fi o întrebare, v-a permite Dumnezeu acest lucru? Dar noi, noi cei care cu gândul

am putea schimba totul, de ce nu acționăm?

Suntem singurii care am putea da viață teoriilor, așa cum dăm viață vieților prin cuvântul scris, poezie, proză, linie, punct, notă muzicală...

În acest sens, astăzi m-am gândit să vă las o recenzie realizată pentru una din cărțile pe care mi le-am luat în vacanță: **“El Ruido transparente”** de **Ana Garrido Padilla**, poetă cu majuscule

Între cărțile care m-au însoțit în vacanță, amintesc **“Navegantes de ciudad”** de **Emilio Polo Vilches**, poetul care strânge viața într-un pumn, îi dă denumirea de ciudad și privește cu obiectivitate, sensibilitate și onestitate în străfundurile speciei umane dar și **“Fiorduri cu sfinți”**, o carte de poezie cu o structură și o compoziție aparte al cărui autor este binecunoscutul poet **Cristian Mihail Deac**, membru al Uniunii Naționale a Scriitorilor din Spania, volume despre care vă voi vorbi cu altă ocazie, pentru că merită un loc special.

**Mariana Feride Moisoiu, poetă
Director Centru la Uniunea Națională a
Scriitorilor din Spania**

Mano a mano con

“El ruido transparente”

Ana Garrido, poeta, eso sería suficiente para definir a Ana Garrido Padilla, porque para ella este es su verdadero oficio, su don, sus espinas, el mudo grito de un Jesús que sigue creyendo en la luz hasta más allá de la muerte. Ana Garrido escribe a conciencia y consciente de la importancia que tiene este oficio, no nos engaña con palabras falsas y no se traiciona tampoco a sí misma porque conoce el peso de la palabra, siente el olor del heno bajo la guadaña, intuye el precipicio en falta de la tierra, se siente cómoda entre aguas, ante su propio amanecer y crea y recrea mundos buscando encontrar el suyo.

Puedo demostrar cada palabra que aquí dejo con ejemplos reales y maravillosos de su propia escritura. Traigo hoy delante de quien tenga alguna duda uno de sus libros recién galardonado con el XXXIII Premio de Poesía Barcarola, Ayuntamiento de Albacete.

El libro llamado El ruido transparente, editado por la Revista Barcarola bajo égida del Ayuntamiento de Albacete, puede ser testigo de la fina escritura de nuestra poeta, sencillo, profundo, esencial. ¿Por qué esencial? Porque escribir sencillo ,

contrariamente a lo que pudiera pensarse, es lo más difícil que se puede imaginar, pero Ana Garrido tiene esta facilidad, este ejercicio que en uno nace con la primera mirada. Ana Garrido no sólo sabe mirar, sino que le viene a las mil maravillas convertir sus miradas en gemas, en eternidad.

Nada más abrir el libro podemos mirar asombrados como la poeta se convierte en un punto con pulso, capaz de observar desde lejos el desierto donde

*Las mañanas oscurecen el frío
y de repente nos arrastra a todos allí
Donde el agua se inclina bajo los
pebeteros*

*y nos revela la eternidad, tan cerca, tan palpable, que así como nos avisa
es sólo este cielo rasgado,
el ruido transparente*

y el peso de las miradas del eclipse, nos hace intuir el sitio preciso con tanta claridad, allí

antes del aire.

Nuestra poeta sufre de un bendito insomnio creativo qué, mientras otros están dormidos, ella corta cerezas para un rito donde pone todos los restos en un perfecto desorden, desgrana el equilibrio para

construir nuevo camino

*bajo la iridiscencia de una sombra
violeta.*

Esta es la magia de la creación a la que Ana Garrido tiene acceso ilimitado; la poeta se la puede permitir observando como

*Crece el día a lo lejos,
entre sus dos principios.
y
la raíz mineral de las palabras.*

Ana Garrido Padilla

El ruido transparente

XXXIII
PREMIO POESÍA

BARCAROLA

La tormenta est a presente siempre y, en vez de deshacerse de ella, nuestra poeta se la acerca aún m as, utiliza su poder para introducirnos en un abanico de situaciones, vividas o creadas y nos invita al laberinto de su alma donde hay una lucha que no quiere terminar. Ana Garrido aprovecha, aumenta y precipita el misterio, construyendo el hilo de un cuento único, basado en una matemática renovada y transparente.

*Después de la tormenta
en el límite mismo de la lluvia
las semillas se doblan para inventar la luz*

Mientras a lo lejos el mundo sigue su curso sin parar, casi siempre a lo lejos (a veces al otro lado, detrás) pasan cosas, incluso arde el mar, y allí se nota la distancia que toma a propósito ante las cosas para sentir las circunstancias de cada hecho real o imaginario y hablar desde el conocimiento más profundo, desde all , de donde sólo su alm puede llegar en cierto momento, hacerlo suyo. Fundar una intimidad tan densa es propio de un gran creador, y por eso puedo decir, sin equivocarme, que Ana Garrido es Poeta. Hay hermosura y vida en la poesía de Ana, hay esperanza.

No olvida a Dios, es consciente de que el alba nos lo trae con cada amanecida

*...Detrás de las ventanas, como un rastro
de hormigas,
nos devuelve, desnudo, nuestro trozo de
Dios.*

Con la dignidad de una loba, observa y conserva con fidelidad lo suyo, sin alterar la realidad, ciernen los elementos, cuida que la geometría del lugar no tenga edad, utilizando la lejanía como punto de inicio para la mirada, siempre transparente, accesible y justa, cuidando no engañarnos y no delatarse a sí misma porque

*Después de todo,
nada nos duele más que la tormenta.*

La sinceridad est a presente en todo, porque es un camino antes elegido, todo lo del después es pura poesía, y así cuando la silueta del frio aparece, cuando su peso

rompe el hueso, la poeta se pregunta, desnudando su propia piel, rompiéndose en mil pedazos del dolor que intuye.

*  Qué quedará después
cuando el silencio?*

Pues no le queda nada más a la poeta, sólo quedarse con lo puesto, seguir su oficio, abrazarlo fuerte,

*desordenar el silencio
distribuyendo la vida en dos mitades.*

No pretendo hacer una análisis en lo profundo de la poética de Ana Garrido sólo quiero abrir una ventana propia hacia la belleza a la que os invito mirar y respirar.

Ana Garrido camina con el viento, a veces se convierte en sombra con ojos de loba herida y conoce a la perfección el lenguaje del pájaro.

Eres libre de no estar de acuerdo conmigo, de no dar crédito a mis palabras y en este caso te reto leer y escuchar el canto de cisne que descubre la poeta en la superficie del agua, las hojas de otoño jugando con el viento, el fino susurro de la hierba creciendo, el contenido perfecto de las nubes a deshoras, el hacha y su corte, la respiración de un volcán donde la poesía hace de ley.

**Mariana Feride Moisoiu, poeta y amiga
Delegada Centro de la Unión Nacional
de Escritores de España**

Torrevieja, julio de 2023

ART PRES

Artpres va fi site-ul tau preferat de noutati si articole cu o plaja larga de interes publicitar si documentar

www.artpres.ro

- MEDIA
- MUZICA
- MEDICINA
- TEHNOLOGIE
- COMUNICATE
- TEATRU SI FILM
- ANTREPRENORIAT
- CAZURI UMANITARE
- NEWS
- SPORT
- LIFESTYLE
- EDUCATIE
- COREGRAFIE
- PSIHLOGIE
- EVENIMENTE
- STIRI PRIN GAURA CHEII

„CultuRo - Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”

5-8 Octombrie 2023, Madrid, Spania

În perioada 5-8 octombrie 2023 se va desfășura în Comunitatea Madrid, Spania prima ediție a „CultuRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”, o manifestare susținută de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, în cadrul unui ambițios proiect inițiat de **Asociación Socio-Cultural Romanati: „Citește românește, gândește românește, trăiește și simte românește”**.

Festivalul se dorește a fi un vector important în cercetarea, cunoașterea și popularizarea patrimoniului cultural, istoric, etnografic și spiritual al rezidenților români, diversitatea prin identitate și continuitate socio-culturală, să faciliteze schimburi culturale și dialogul social între românii din diaspora și țara de rezidență și integrarea acestora prin menținerea identității naționale.

Vor participa autori și artiști români din Spania și Europa, edituri, instituții, centre culturale, universități, grupuri profesionale, ong-uri, public larg. Invitați de onoare: scriitori și artiști spanioli și internaționali.

Pe întreaga durată a Festivalului se vor desfășura lansări și prezentări de carte, întâlniri, dezbateri, seminarii, piese de teatru, expoziții fotografice și etnografice, proiecții filme, ateliere pentru copii și evenimente interactive, activități culturale și sociale dedicate publicului român și spaniol. Vor fi prezentate Expoziții Colective de Arte Plastice și Vizuale precum și expoziții particulare.

Vă așteptăm alături de noi în acord cu ideea perenă că arta conectează culturile, creează spații de elecțiune, stabilește punți, răspunde unor nevoi sociale, emoționale, în speranța unui progres real

al colaborării comunității românilor din Peninsula Iberică.

Pentru organizarea judicioasă a Festivalului, vă rugăm să confirmați participarea dumneavoastră pe e-mailul asociacionromanati@gmail.com până la data de 10 septembrie 2023.

„Continuăm să credem în efortul colectiv și în gestul onest și responsabil de a pune umărul la creșterea consumului de artă și cultură și la crearea unui context favorabil repunerii permanente în discuție a problemelor, provocărilor și conflictelor existente în cultură, educație și societate.”

Promovăm și susținem proiecte și valori ale Românilor!

Parteneri proiect și media: RO Ibérica 2020, Info Art, FRP TV, Direcția 9, Artpress.ro, TradițiiOltene.ro, Unión Nacional de Escritores de España, Direcția Județeană pentru Cultură OLT, Primăria Municipiului Caracal, Lectoratul ILR – Universitatea

Complutense Madrid, NapocaNews, TV Suflet Românesc, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR, Revista UZP și revista Cronica Timpului, UZP TV, Liga Scriitorilor Români, Publicația Certitudine, Asociația “Imaginea României”, Air TV Europe, S.C. Alutus Media & Film SRL, AMradiotv.ro, Revista „Scorpion”, Federația pentru Accesibilizarea României FAR, Observatorul.ro, Observatorul Tv, Revista MUZEUL PRESEI ROMÂNEȘTI, Federația Asociațiilor Românești din Andalucia -FARA, Spania; Asociația Culturală Center Inter Art. Centrul Internațional de Artă Româna, Muzeul Virtual Eminescu, București, România; Asociația pentru cultura românilor / vlahilor din Serbia „Ariadnae Filum”, Asociația Iordaniano-Română pentru Cultură – AIRC, Radio 10.es, Ziarul Emigrantul, Cenaclul de la Roma, Orizont TV, Gate2fly, Itaca Publishing House – Irlanda, Asociația pentru Promovarea Culturii și Responsabilizare Civică (APCRC).

**Asociación Socio-Cultural Romanati -
Centro Cultural La Tierra Tracia, Spania**

Vă invităm la teatru!

Iubitorii de teatru sunt așteptați între 5 și 8 octombrie 2023 în cadrul manifestărilor ce se vor desfășura în Comunitatea Madrid, Spania în cadrul primei ediții a „CultuRo – Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni”, la spectacolul „Vindecătorul de proști”, o adaptare după cartea cu același nume apărută la Editura Hoffman în 2016, cu „întâmplări din lumea reală a satului și alte năzbâtii” așa cum o descrie autorul.

„Nimic nu este mai bun în vreme de război decât zâmbetul care să îți dea curaj, speranța și să te ajute să mergi mai departe cu îndeletnicirile zilnice spunându-ți ca viața merită trăită!

Umorul așa cum este el în faza pură, netrucat, neschingiuit de prelucrarea internautică a perfecțiunii, laic, rustic și de calitate este antidotul perfect pentru a îți alina neliniștile și temerile.

Toni, pe lângă faptul că îmi este un prieten drag, a reușit să mă facă, ca de fiecare dată să rămân uimită de talentul lui și o spun asta nu ca prietenă, ci ca devoratoare de literatură de orice fel.

Umorul m-a fascinat mereu, și cumva Toni a avut o mică influență în îndrumarea mea spre umor, copil fiind și jucând împreună în piese de teatru.

Oricare din povestioarele lui din această carte poate fi o scenetă de teatru

reușită.

Cartea în sine, așa așeza-o fără nici o urmă de modestie, între cărțile a lui Rebreanu și ale lui Caragiale.

Personajele din cartea lui, pur-sânge oltenesc au ceva din sacrul și profanul mitic. Ele au existat, există și vor exista mereu în peisajul mioritic.

Dincolo de nota absurdului și al măscăriciului, aceste personaje au o originalitate cum mai rar se întâlnește în literatura de azi. Ele sunt neprelucrate, necizelate, așa cum le-a făcut mama lor.

Căldura cu care autorul le caracterizează, te face să le accepți așa cum sunt, să le iubești, să le vezi charm-ul și să vrei să le faci să înțeleagă uneori situațiile absurde în care se afla.

Viața de zi cu zi a satului, cu ineditul și cu pitorescul ei, e regăsită aici în forma unui zâmbet larg, a unor hohote de râs și a unei afecțiuni nemărginite pentru toate personajele.

Regăsesc personajele aceste și în satul meu, în alte întâmplări, la fel de hazlii, dar cu siguranță nu aș putea să le pun atât de frumos și atât de evident în lumină, cum le-a pus Toni. O carte pe care o recomand cu drag!”, Tia Van Kalken Stefana

VINDECĂTORUL DE PROȘTI – Comedie satirică în 2 acte –

Uneori mejdina dintre absurdul și hilarul vieții noastre cotidiene este atât de greu de dibuit, încât orice observator poate trece prin variate stări – de la iluzie optică la surprindere, de la confuzie la consternare, de la hohotul de râs cu gura până la urechi la plânsul din adâncul sufletului ș.a.m.d.– când are să se încumete să despartă aceste ape tulburi, precum biblicul Moise.

Asociația Culturală OLT-ARTIS
Asociación Socio-Cultural Roman

VINDECĂTORUL DE PROȘTI

- comedie aproape absurdă! -

Text și regie:
Nicolaie Tony DINCĂ

Citiți piesele ilustrului nostru concitadin, Eugen Ionescu, maestrul incontestabil al teatrului absurdului și veți găsi în toate textele sale un hălăciug de fraze haioase, de situații ilare și de tipologii care provoacă râsul, deși vorbim despre texte ale teatrului absurdului, nu?! Dar citiți și comedii satirice, indiferent de autorul lor, și veți descoperi că și râsul, poanta, qui-pro-qvo-ul, și mai toate elementele tehnice ale genului,

nati

Distribuția:

Nicolaie Tony DINCĂ
Ionela Eugenia MATEȘICĂ
Paul BĂLĂȘCAN
Cristi CĂLĂTORU
Corina DAȘOVEANU
Aurelia DINCĂ
Remus IORDACHE
Valeru CIUREA

Lumini și sunet: Cornelia CIUREA

uneori frizează absurdul.

Urmărind enjambamentul ideii mi se pare firesc să pun o întrebare ca o concluzie: când se mai îmbină cele două genuri teatrale vorbim despre comedia absurdului sau despre absurdul comediei?!...

Nu mă învrednicesc eu să dau un răspuns cu caracter de teoremă la această

dilemă. Mă rezum doar la a aduce în fața dumneavoastră o satiră a timpurilor noastre, a apucăturilor uneori ilare, alteori hidoase ale unora dintre contemporanii noștri, stări și trăsături de caracter pe care, pe alocuri, le-am îngroșat și le-am zugrăvit în culori aprinse, sidefii, excesive, care sar în ochi, cu intenția de a le face mai incisive în mintea dumneavoastră. Am vrut - și mi-am propus în acest sens - ca în spatele răsului pe care îl vor provoca, să lase și o dâră de tristețe, de frondă, de indignare până la urmă, o dorință de a ne mobiliza cu toții într-o mișcare mai de amploare, împărțită către fiecare spectator în parte, mișcare plecată din interiorul ființei fiecăruia, care să-l mobilizeze în scopul de a găsi în viața cotidiană exemplare asemănătoare cu acelea pe care le veți vedea evoluând pe scenă, și, identificându-le, să încercați să le îndreptați comportamentul, fiecare după puterile sale. Cred cu tărie că numai un efort comun în acest sens poate ajuta întreaga societate să se primenească, să se purifice.

Știu și că se vor găsi pudibonzi de ocazie, care vor critica vehement și cu tărie „proletară” caracterul cvasi-vulgar al unora dintre replicile piesei mele de teatru. Nici nu mai încerc să dau explicații de autor, cum că altfel nu aș fi putut să scot în relief de o manieră explicită trăsăturile de caracter ale unora dintre personaje. M-aș strădui degeaba.

Am pus pe afișul spectacolului un semn de interdicție privind vârsta peste care publicul poate să participe. Îi îndemn pe acei susnumiți pudibonzi să-i întrebe pe cunoscuții lor de la vârsta de 12-13 ani în sus, sau poate și mai mici, dacă au cumva unele neclarități cu privire la subiectele legate de sex, sau dacă vor să-și îmbunătățească arsenalul de înjurături. Dacă nu înțeleg mesajul meu, înseamnă că nu au nicio sinapsă cu lumea și cu timpurile în care trăim. Am ales să mă exprim în acest gen de limbaj, tocmai pentru a mă face mai ușor înțeles de către cât mai mulți oameni, pentru ca mesajul meu să pătrundă cât mai adânc în interiorul maselor.

În numele meu și al colegilor mei de scenă vă doresc vizionare plăcută!

Nicolaie Tony DINCĂ

Distribuția:

Nicolaie Toni DINCĂ, Ionela Eugenia MATEȘICĂ, Paul BĂLĂȘCAN, Cristi CĂLĂTORU, Corina MONEA, Aurelia DINCĂ, Remus IORDACHE, Valeru CIUREA.

Lumini și sunet: Cornelia Ciurea
Costume și machiaj: Cristina Teslaru
Regia: Nicolaie Tony DINCĂ

foto: Cornelia Ciurea

foto: Cornelia Ciurea

foto: Cornelia Ciurea

foto: Cornelia Ciurea

Arta bisericească a pictorului **Octavian Smigelschi**

Octavian Smigelschi, descendent dintr-o nobilă familie polonă, s-a născut la 21 martie 1866 în localitatea Ludoș de lângă Sibiu. În timpul școlii începe să se evidențieze talentul tânărului Octavian, dar fiind o fire contemplativă, se retrăgea adeseori în sine, preferând tihna lecturii și a lucrului făcut în solitudine. Primele îndrumări artistice le primește de la maestrul sibirian Karl Dorschlag, apoi, în anul 1884, se înscrie la școala pregătitoare a profesorilor de desen de la Budapesta, absolvită în 1889.

Deși a fost descoperit de profesorii săi ca un tânăr talentat și cu mult potențial, date fiind condițiile din provinciile Imperiului austriac, Octavian Smigelschi acceptă un post modest de profesor de desen la liceul din Dumbrăveni timp de 14 ani (1891-1905). Însă, în această perioadă se dezvoltă tot mai puternic dorința de a ieși din anonim și de a crea artă monumentală.

Timp de două decenii va căuta să dea contur și expresie realității satului românesc din Transilvania. Fiind o fire introspectivă, nu s-a limitat la simpla reprezentare a unui aspect social, ci a voit să confere motivului un sens mai larg, generalizator. Astfel, zeci de schițe, variante, crochiuri, urmăreau finalizarea câtorva subiecte fundamentale în măsură să descopere specificul vieții sătești, printre care: Însmormântarea românească, Miruitul, Boboteaza, Strana, Portița, Triptic național, etc.

Orientarea spre pictura bisericească a venit din motive economice, fiind o sursă sigură de venit în acea vreme. Dar va interveni cu simțul său vizionar, provocând o radicală schimbare de accent în preocupările specifice acestui domeniu al artei monumentale. Simțind necesitatea unor călătorii prin marile centre artistice europene pentru a-și întregi cunoașterea și cultura de specialitate, se va iniția treptat în specificul iconografiei creștine, de tip răsăritean, până într-acolo încât să se scrie despre picturile sale bisericești: ... pictura în întreaga ei expresie e în toate conformă stilului bizantin: înălțătoare și maiestuoasă (Unirea, Blaj, 2 septembrie 1899).

Profund edificat în tradiția bizantină, se întristează când vede rezultatele regretabile

la care ajungeau o serie de pictori ai vremii, îndârjindu-se a exersa cu stângăcie în maniera rigidă a canoanelor. Smigelschi simte anacronismul acestor practici și se decide să regenereze arta dedicată lăcașurilor de cult românești. Ca punct de plecare în încercarea de săvârșire a unei noi arte monumentale cu caracter național-românesc pictorul indica arta tradițională a mănăstirilor noastre și arta decorativă țărănească.

Principiul de bază al lui Octavian Smigelschi în arta bisericească îl constituia respectarea principiilor fundamentale ale picturii și artei orientale bizantine, dar pictorul să țină cont de natura lucrurilor și de cerințele moderne ale artei, astfel încât pictura întreagă să fie exprimarea artistică a gustului românesc și a timpului în care s-a făcut. Prin urmare, Smigelschi și-a făcut cunoscută în epocă forța personalității sale prin simbioza dintre tradiția bizantină și exigențele artei moderne. În contemporaneitate se scrie și se vorbește despre Smigelschi-pictorul bisericilor transilvane, ca inițiatorul și făptuitorul stilului neo-bizantin în acest gen al artei.

Traseul pe care l-a conturat în inovarea domeniului picturii bisericești, care era adormită într-o manieră post-bizantină desuetă, a fost presărat cu prejudecățile vremii de atunci. Opera sa austeră, gravă, îndepărtată de canoanele vechi ale zugrăvirilor mai puțin instruiți sau de propunerile stilistico-formale neoclasice preluate din arta occidentală, a avut nu doar dificultatea de a învinge nepăsarea și nepregătirea publicului, ci chiar de a pătrunde în mediile așa numiților avizați. În cele din urmă a izbândit acest lucru, deoarece a respectat îndemnul măștrilor de odinioară de a picta pentru eternitate.

Stilul personal al lui Smigelschi a rezultat dintr-o îmbinare a vechii fresce românești, a mozaicului bizantin și a artei occidentale. Într-o asemenea sinteză, naturalismul neoclasice a putut fi depășit, trecând printr-o serie de modificări, către apropierea de registrul figurativ al artei bizantine. Prin renunțarea la gestul patetic și teatral, personajele picturii lui Smigelschi se învâluie într-o atmosferă de solemnitate, atitudinea lor, aproape statutară, comunicând sentimentul stăpânirii de sine și al păcii interioare. Odată cu ele reînvie principiul frontalității, al proiectării figurilor pe un fundal decorativ și abstract, lipsit de repere cronospațiale, ca în pictura bizantină.

Procedând asemănător continuatorilor artei prerafaeliților și a nazareneilor, Smigelschi îmbracă staturile ideale a celor fără de trup, în forme sensibile, de o impresionantă suplețe și eleganță. Tipologia bizantină, plină de prestanță și forță masculină, pe care o degajă arhanghelii

lui Smigelschi din Catedrala Mitropolitană din Sibiu, se conjugă cu o trăsătură discret feminină a chipurilor lor. Din această abia perceptibilă notă de ambiguitate, artistul face să reiasă caracterul de simbol al corporabilității îngerești.

Sinteza sa între modelul medieval de pictură religioasă, aflat sub influența stilului bizantin pe care îl cunoscuse în peregrinările prin lumea subcarpatică a bisericilor de lemn ori de piatră de la sud la nord, se completează prin asimilarea profundă a ceea ce ne dăduse Renașterea italiană sau etapa de relansare central-europeană din epoca barocului.

„Oricât de mare ar fi deci cultul admirativ al cuiva pentru arta timpurilor voievozilor noștri întemeietori de mănăstiri, o continuare în interpretarea aceasta a meșteșugului zugrăvirii în ziua de astăzi ar fi un anacronism, iar resemnarea de la cunoștințele reale formale (desen, perspectivă etc.) ale timpurilor moderne, o afectare a naivității.” Aceasta fiind deviza artistului în realizarea artei monumentale bisericești, deschizând drumul artiștilor de după el în dezvoltarea acestei sinteze neo-bizantine, printre care Costin Petrescu, Anastase Demian ș.a. în perioada interbelică.

Pictura propusă de Smigelschi urmărea să atingă monumentalitatea și prin adaptarea decorației la arhitectura edificiului. Aceasta trebuia să îndeplinească în primul rând o funcție decorativă, urmând din punct de vedere estetic principiile general valabile pentru o operă artistică: ritm, simetrie, armonie, proporții și contrast. De altfel, normele care guvernau creația sa din această perioadă erau unele moderne, Smigelschi marșând pe reducerea numărului de scene, pe esențializare, pe schematism și pe hieratism, care în opinia lui erau ingredientele necesare pentru atingerea monumentalității și care transformau produsul artistic într-o operă atemporală.

Arta sa monumentală a suferit o schimbare în cazul proiectului realizat pentru pictura Catedralei Mitropolitane din Sibiu, unde intervenția comandatarilor a fost majoră, cerințele specifice formulate de Consistoriul arhidiecezan de la Sibiu au impus atât tehnica de lucru cât și modul de abordare. Cele mai radicale schimbări au fost înlocuirea motivelor decorative de origine bizantină cu motivele inspirate de țesăturile românești și o redare naturalistă, corectă din punct de vedere anatomic, a personajelor biblice. Cu toate aceste modificări, principiul de bază al viziunii artistului a făcut din această lucrare un model al românismului ortodox artistic.

Piața Spaniei din inima Bucureștiului

Tanța TĂNĂSESCU

nu există nici un portret din epocă descriindu-i fizionomia, ci mai ales pentru a vedea simpatia sculptorului I. Jalea față de cultura spaniolă.

Se știe că prima mare recunoaștere pe plan internațional a talentului acestui sculptor român a avut loc cu prilejul Expoziției Internaționale de la Barcelona, când exponatele sale au primit un „Grand Prix”, urmat în anul 1941 de Premiul național de sculptură, oferit de asemenea sculptorului nostru, tot la Barcelona.

Deloc întâmplător, legăturile Spaniei cu România au fost stabilite tot într-o vară toridă, la data de 23 iulie 1881. Atunci, țara noastră a acreditat o reprezentanță diplomatică spaniolă, la nivel de legație, primul emisar diplomatic fiind Pedro de Aladro y Kastriota.

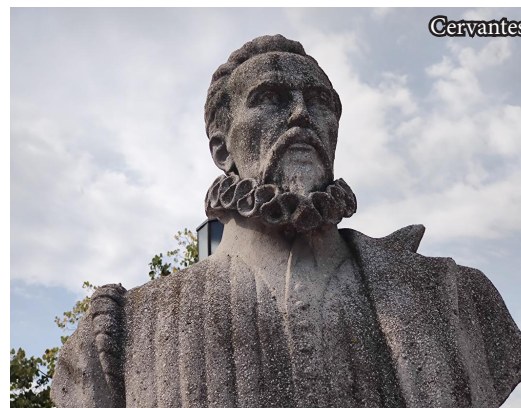
Însă, pentru bucureșteni, dar mai ales pentru mine, ceea ce contează în prezent este existența acestei zone pitorești pe care o evocăm în acest reportaj.

Ajungând în acest loc în zi toridă de vară, remarc contemplativ și casa plină de iedera răcoroasă aflată în dreapta locului evocator al meleagurilor hispanice - o minunată clădire monument istoric Art Deco ce a fost construită în 1934 ca reședință a generalului Henri Cihoschi, fost ministru al Apărării Naționale, construcție realizată după planurile arhitectului Dem Săvulescu. Casa impozantă păstrează în interior parte din piesele de ornament originale, și aici este de menționat grandioasa oglindă din salonul de la parter în care am privit cu reverie încercând să îmi

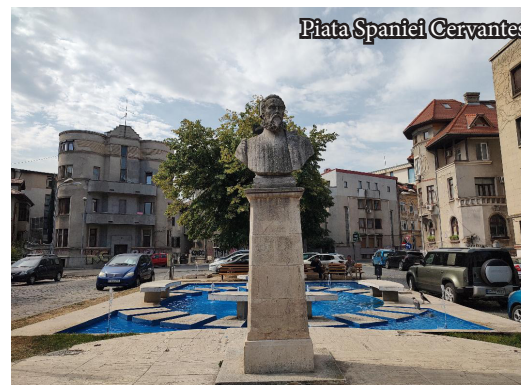
În imediata vecinătate a unuia dintre cele mai vechi și încărcate de istorie bulevarde din București, ce cuprinde bijuterii arhitecturale de o rară frumusețe, Bulevardul Dacia, în apropiere de Piața Gemini (Piața Galați), la 12 octombrie 1992 s-a inaugurat Piața Spaniei/Plaza de España, având amplasate în centru bustul lui Cervantes și o fântână. De jur împrejur se remarcă clădiri cu arhitectură variată, modernistă, dar predominând stilul Art Deco.

Cine și-ar fi închipuit că și în inima Capitalei există un loc de o frumusețe aparte, dar care nu este atât de celebru precum Piața Spaniei de la Roma, sau din Madrid, Barcelona sau Sevilla?

Bustul lui Cervantes (29 sept.1547-22 apr.1616) este impresionant nu doar pentru că autorul lui este Ion Jalea. Sculptorul român, a avut curajul să ofere o viziune proprie acestui mare scriitor spaniol, despre care se spune că

Cervantes

Piața Spaniei Cervantes

Iedera casa general Henri Cihoschi

Nobil-Dac pe Bulevardul Dacia

imaginez aerul aristocratic din perioada La Belle Epoque din urmă cu un secol.

Cu siguranță în această oglindă și-a aruncat privirea în nenumărate rânduri cel care a fost unul din generalii Armatei Române din Primul Război Mondial, fiind decorat cu Ordinul Mihai Viteazu, clasa III, pentru modul cum a condus Divizia 10 Infanterie în Bătălia de la Mărășești, generalul Henri Cihoschi.

Închei consemnările dedicate acestui superb colț de Spanie din inima Bucureștilor, unde tronează la loc de cinste două plăcuțe bilingve din ceramică alb și bleu cu inscripția Piața Spaniei/Plaza de España, amintind că Împăratul Traian își avea originile în frumoasa țară aflată la extremitatea cealaltă a lumii latine, Spania și că pe Bulevardul Dacia, nu departe de locul prezentat, se află statuia unui Nobil DAC, replică din 2019 a statuii antice romane aflată în grădinile Boboli din Florența, vrând parcă să meargă în această piață, pentru a-i vorbi lui Cervantes.

Obiceiurile neproductive și eșecurile din trecut

Când vine vorba de performanță sau de îmbunătățirea calității vieții, cea mai mare necesitate a oamenilor este schimbarea obiceiurilor neproductive și a atitudinii negative. Cert este că nu putem face schimbările dorite dacă ne lipsește motivația.

Există două surse ale lipsei de motivație care ne opresc valul natural al creativității și sunt atât de frecvent întâlnite încât este bine să avem un plan pentru a le face față în cazul în care apar.

1. Obiceiurile neproductive

Obiceiurile neproductive (negative) care decurg din gândirea negativă sunt adesea o sursă ale lipsei de motivație a oamenilor. Unii copii cresc într-o atmosferă în care fiecare sugestie sau cerere este "eliminată" automat cu un răspuns negativ. Realitatea este că pe parcursul vieții cu toții am fost

condiționați negativ și cu timpul devine natural să ne concentrăm asupra motivului pentru care lucrurile nu pot fi făcute în loc de modul în care pot fi făcute.

Acesta este motivul pentru care amânăm să facem acele activități care ne-ar putea aduce succesul și preferăm să găsim scuze pentru a ne argumenta lipsa de acțiune spre îndeplinirea obiectivelor.

Chiar dacă facem progrese spre a ne schimba atitudinea, întotdeauna există pericolul de a aluneca inconștient înapoi în obiceiul de gândire negativ și să învinovățim circumstanțele exterioare pentru lipsa rezultatelor.

De aceea este important să rămânem constant conștienți de modul în care răspundem la sugestia, idei și experiențe noi.

O soluție optimă pentru a depăși acest obstacol al obiceiurilor neproductive ar fi să ne asociem cu oameni care gândesc pozitiv și trăiesc frumos, să citim materiale care ne hrănesc mintea cu idei pozitive și să facem orice alte activități care ajută la dezvoltarea noastră personală.

Adevărata cheie a succesului este încrederea și credința în capacitatea noastră de a ne schimba pe noi înșine și de a ne trăi viața frumos, exact așa cum ne dorim.

2. Retrăirea eșecurilor din trecut

A doua sursă ale lipsei de motivație este retrăirea în mod repetat a eșecurilor din trecut.

Pentru a depăși acest obstacol este important să trăim cu credința ca eșecul este relativ neimportant. Cel mai mare progres al istoriei a fost obținut de către oameni care au îndrăznit să eșueze și să încerce din nou.

Eșecul este tragic numai atunci când îi permitem să ne definească comportamentul – atunci când devine atât de încărcat emoțional cu jenă, frică sau îndoială astfel încât ne afectează întreaga personalitate.

Adevărul este că o atitudine pozitivă ne ajută să transformăm eșecul într-o victorie și o oportunitate de creștere - ne ajută să înfruntăm viața în mod realist și fără teamă.

Aceste două obstacole emoționale sunt cel mai rapid depășite prin practicarea stabilirii obiectivelor. Dacă știi unde te afli și unde vrei să ajungi, poți depăși oricare dintre aceste obstacole.

Combinarea de obiective provocatoare, un plan de acțiune specific și practica vizualizării este calea către rezultatele dorite...către cine îți dorești să fii.

Camelia Potarniche
Partener LMI România

PLATFORMA ȘI MECANISMELE DE PROTECȚIE A CETĂȚENILOR ROMÂNI DIN STRĂINĂTATE

Titi SULTAN,
Specialist in drept constituțional și parlamentar

Platforma Românilor de Pretutindeni sintetizează informații utile pentru românii din afara granițelor țării, asigurându-se astfel legătura cu instituțiile statului prin datele și instrumentele care le pot fi de ajutor. Pornind de la nevoile comunității, platforma pune la dispoziție informații structurate pe domenii de interes, atât din România cât și din străinătate. Acest nod de informare este actualizat prin implicarea instituțiilor cu atribuții în sprijinul acordat legăturilor cu românii din afara granițelor țării pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase.

Este foarte adevărat că de când la conducerea Departamentului pentru Românii de Pretutindeni se află secretarul de stat GHEORGHE CÂRCIU, această instituție a căpătat noi valențe, a devenit mult mai activă, construindu-se adevărate punți de legătură cu românii din afara granițelor țării, care să inbrațiseze și să consolideze diversitatea noastră culturală, etnică, lingvistică și religioasă.

Românii din afara frontierelor țării reprezintă o resursă inestimabilă pentru statul român din punct de vedere cultural, economic și politic. Atunci când discutăm despre aceste grupuri extra statale avem în vedere acei cetățeni care au plecat din țara de origine din motive economice, sociale sau politice, descendenți ai acestora, dar și persoane care în momentul de față au statutul de minorități pe teritoriul altor state și își asumă apartenența la identitatea românească. Totodată, apartenența la aria latinității reprezintă conexiunea dintre românii și comunitățile istorice de aromâni, meglenoromâni sau istroromâni vorbitori de dialecte ale limbii române. Prin legea sa fundamentală, statul român își asumă întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt, iar cetățenii români aflați în străinătate se bucură de protecția statului

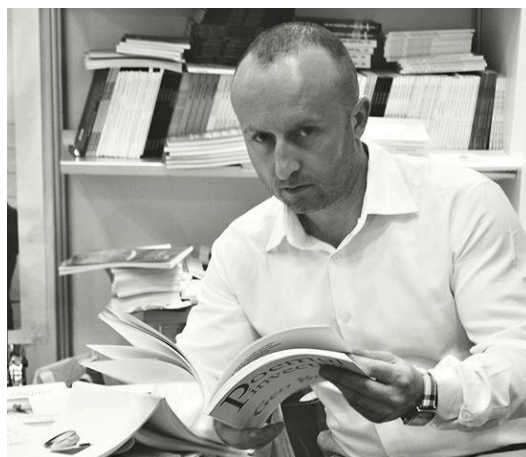
român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelor ce nu sunt compatibile cu absența lor din țară. Mai mult decât atât, în actualul context de stat membru în Uniunea Europeană, dar și alte organizații internaționale precum Consiliul Europei sau OSCE, România are instrumentele juridice necesare pentru apărarea drepturilor cetățenilor români ce fac parte din diaspora de mobilitate dar și a minorităților românești de pe teritoriul altor state. De asemenea, actualele documente strategice și de politici publice vizează creșterea sprijinului și protecției statului român pentru comunitățile din afara granițelor țării și încurajarea diasporei românești să promoveze și să sprijine interesele României. Între România și românii din afara frontierelor țării există o relație de interdependență, întrucât cei din urmă manifestă dorința de a se identifica cu statul român și au nevoie ca autoritățile române să le apere și să le promoveze drepturile și interesele și ei pot fi, la rândul lor, un catalizator pentru dezvoltare. România este a tuturor celor ce se consideră români, indiferent de etnia, credințele sau locul unde trăiesc și muncesc.

Cetățenia română, ca apartenență a persoanei fizice la statul român, apartenență în virtutea căreia orice persoană poate fi titular al drepturilor, libertăților și îndatoririlor prevăzute de Constituție și de legi, este de fapt legătura politică și juridică dintre cetățean și stat, care, prin efectele sale, determină statutul juridic al persoanei, oriunde s-ar afla ea, atât în interiorul, cât și în afara frontierelor. De aceea, în temeiul acestei apartenențe, cetățenii români care se află în străinătate au dreptul să apeleze la protecția autorităților române, iar acestea au obligația de a le acorda protecția necesară. De altfel, între state există deja acorduri și convenții care permit și reglează această colaborare juridică.

În afară de reglementările constituționale, în materia sprijinului acordat cetățenilor români din străinătate, au fost adoptate o serie de acte normative privind protecția juridică a acestora, și anume: Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, Legea nr. 321/2006 privind regimul acordării finanțărilor nerambursabile pentru programele, proiectele sau acțiunile privind sprijinirea activității românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora, precum și a modului de repartizare și de utilizare a sumei prevăzute în bugetul Ministerului pentru Românii de Pretutindeni pentru această activitate, republicată, Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată, Legea nr. 86/2016 privind instituirea centrelor comunitare românești în străinătate, Legea nr. 62/2019 privind activitatea consulară, Hotărârea de Guvern nr. 857/2013 privind organizarea și funcționarea Institutului „Eudoxiu Hurmuzachi”

pentru românii de pretutindeni, Hotărârea de Guvern nr. 689/1994 privind acordarea unor burse de studii, doctorat și specializare, a altor forme de sprijin pentru tinerii de origine etnică română sau pentru cetățenii români cu domiciliul în străinătate, Hotărârea de Guvern nr. 780/1995 privind modul și condițiile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare pot să acorde asistență, precum și unele servicii pentru cetățenii români aflați temporar în străinătate, în situații deosebite, Hotărârea de Guvern nr. 420/1996 privind modul de repartizare a unor fonduri aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 1996, Legea nr.29/1996, în vederea sprijinirii activității românilor din afara granițelor țării de către Consiliul pentru Problemele Românilor de Pretutindeni, Hotărârea de Guvern nr. 697/1996 privind acordarea de burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate. Din punctul de vedere al documentelor internaționale cu referire la protecția românilor de pretutindeni menționăm: Rezoluția Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (ONU) 217 (III) C - Soarta minorităților, din 10 decembrie 1948, Pactul internațional privind drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, ratificat prin Decretul nr. 112/1974, Declarația Organizației Națiunilor Unite (ONU) asupra drepturilor persoanelor aparținând minorităților etnice, lingvistice și religioase, 1992, Convenția - cadru privind protecția minorităților naționale (STE nr. 157), intrată în vigoare la 1 februarie 1998, ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, Carta Europeană pentru Limbile Regionale sau Minoritare (STE nr. 148), intrată în vigoare în martie 1998, ratificată prin Legea nr. 282/2007, Rezoluția 1335 (2003) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la tratamentul preferențial al Minorităților naționale de către statul de origine, Recomandarea 1735 (2006) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la conceptul de națiune. Trebuie precizat că, spre deosebire de majoritatea statelor care au inclus astfel de prevederi în Constituțiile lor, România a adoptat destul de târziu un act legislativ care să concretizeze dispoziția constituțională, dacă nu includem în această categorie cele câteva acte de executare adoptate în special în domeniul învățământului și unele inițiative în plan instituțional legate de crearea unor structuri fie în subordinea Prim-ministrului, fie în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, fie în cadrul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni. Principiile de bază care guvernează normele privind protecția juridică a cetățenilor români din străinătate se instituie pe respectarea dreptului internațional, a angajamentelor bilaterale ale României și a legislației statului pe teritoriul cărora se derulează aspecte ale politicilor pentru românii de pretutindeni și a bunelor practici acceptate.

Continuarea in numarul următor

Fidelitate, Infidelitate

Felix Nicolau

De când tot zic că scriu despre poezia lui **Adrian Suci** și n-am apucat. Destinul ne e favorabil amândurora căci, iată, i-a apărut la Herg Benet antologia **Mitologii amânate**. Așa că am la dispoziție o imagine de ansamblu a creației lirice a acestui autor bănuț – nejustificat în opinia mea – de nouăzecism.

Cuceritor în aparență, romantic în fibră, dar lucid în realitate, Adrian Suci rămâne egal cu el însuși pe un interval de 20 de ani. Antologia lui aduce cu un volum unitar, ceea ce-l arată ca pe un om tare răbdător și fidel lui însuși.

Bunăoară, **E toamnă printre femei și în lume** (1993), editura Echinoc, îl arată înrudit doar tegumentar cu spiritul echinoxist. Titlu mai trubaduresc-melancolic era greu de

găsit. Femeile, nu femeia, și Mama vor fi o constantă a liricii ardeleanului. Uneori expresionist: „**Mama a fost flacăra**”, „**Intr-o secundă și-a simțit venele pline de sânge/galben, înalt, și-o vietate adulmea.../Tatăl meu a fost capătul unui praș mare/cutreierat de bețivi**” (Biografie); altelei romantic inspirat de periferie, idealist și sordid totodată. Dar sunt doar izbucniri, pentru că tonul general este al poeziei absolute, atemporale, rurale sau peisagistice, fundal pe care sunt etalate teatral sentimente, emoții și imagini exemplare. Iată o mitologie amânată: „**Un cal mort se prăvălise în poarta casei ei, un cal frumos, ca un ciorchine tânăr din vița-de-vie**” [...]//**Un cal ca o femeie pe care, în zori, zidarii o găsesc îngropată în zidul abstract**” (Poarta cu un cal).

Cum se vede, comparațiile nu sunt chiar din zona firescului; ele generează un oniric de ilustrată și se ambiționează spre metaforă: „**soarele va îneca păunii, voi turna alcooluri/fierbinți în orbitele tale, să-mi sting pe carnea vie/durerea dintre tâmpole**” (Un nor străin).

Deși adesea patetic și cu gesturi colosale, în mod ciudat – și fericit – poetul se menține exact și concis în compoziții. Spre deosebire de nouăzeciști, el nu este tentat de poemul epic, masiv și cu nervul cam scos. Probabil și pentru că, pe lângă femei, un alt destinatar al artei sale este prietenul, ori mai bine zis prietenii. Clasicismul epistolar ține din scurt stiloul. Ce se întâmplă în interiorul scurtului, e o altă poveste...

Singur, apărut la editura Euphorion în 1996, abordează un stil mai simplu, mai temperat, cu mai puține adjective și adverbale împătimate sau înlăcrimate. Una dintre cele mai reușite poezii ale lui Adrian Suci este **O femeie singură**: „**Nimeni nu e mai singur decât/o femeie singură. Într-o dimineață,/ea intră în lan/cu aura ei statornică de regină-n exil,/într-o noapte ea intră/în patul meu și spune:/ Dacă n-aș fi luptat/în acest război, aș fi visat despre el...**”.

Cum bine se intitulează prefața lui Alexandru Cistelean la Nopti și zile, editura Arhipelag, 1999, poetul revine la „**melancoliile lui Don Juan**”. În Ziua I, Un Soare vâcos:

„**inima, însă, spre seară/mult ar dori să-ngenuncheze în locuri umbroase**”. Și-mi dau seama că Suci a înțeles perfect teoretizările lui Jauss și ale lui Stanley Hall care mizează pe apelul la cititor și la reacția acestuia la text. Suci vrea să placă, să vrăjească. Nu știu cât de sentimentală e scriitura lui, însă cu siguranță scriitorul e un actor dotat, mai ales pentru un anume rol. Din acest unghi, el nu cochetează deloc cu postmodernismul, ci se întoarce decis la modernismul tradiționalist, specific românesc.

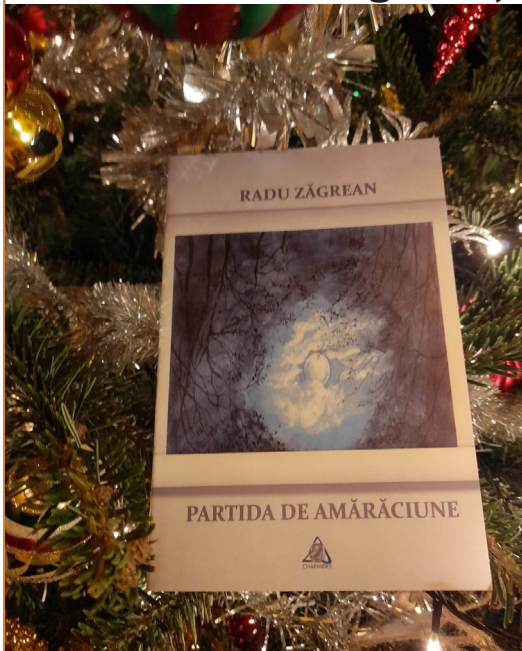
Și în Viața fără urmări, 2010, deși corpul poemelor se umflă, biografismul este doar prilej de plonjări sufletești, inutil de psihanalizat, căci nu sunt abisale. Suci nu scrie pentru a defula și a compensa, ci pur și simplu practică arta pentru a-și înmuia duritatea bărbătească, pentru a-și oferi, ispitor-șiret, fragilitățile: „**mereu îmi spun că sunt destul de sănătos pentru/unul care, lipsit de conștiința morții, la cinci ani,/și-a găsit mama moartă în casă**” (Masa de la cinci ani). Misterul nu e bătaia de cap a cititorului, căci autorul are grijă să evedențieze ce este dureros ori minunat. Uneori cântă romantic abstract („**Deși nici o lege nu interzice asta,/cel mai des ne cuplăm cu inspirații minore**” – Inspirații minore), dar imediat revine la asocieri pătimașe, neechivoce: „**Am cunoscut femei care au ars-ca păpușile în incendii**” (Negustori de foc).

Există și un ciclu cu titlatură porno, XXX, care însă masează sentimente: „**Sunt renumit pentru tăcerile mele din care storc/lacrimi și piatră**”. Și bine spune versul de final: „**Voi scrie despre dragoste fără a folosi cuvântul dragoste**” (Sunt renumit). Probabil cel mai agresiv vers din antologie este „**pe scurt,/orice femeiecare nu face sex cu mine e frigidă**” (Mă iubesc). Ironia aceasta nu maschează suficient narcisismul egoului poetic. Totuși, acesta nu se va erija decât rareori în ego don juanesc, preferând, în schimb, strategiile de înduplecare prin calinitate și infinitezimal poznaș: carevasăzică, Adrian Suci este un poet de finețe și subtilitate, fermecător, când nu doar încântă, ci își folosește inteligența și abandonează poezia de atmosferă sentimentală. Așa cum se numește un ciclu poetic al lui, lucrurile simple îi vin ca o mânășă, pentru că ele îl încurajează în direcția exprimării firești. Sunt momente în care poeticul urcă până la nivelul poeziei contemporane. Iar poetul este încă tânăr. Oricând își poate fi infidel și să ne spulbere.

Biblioteca 9 de Adrian Suciu. Cărți care merită

Mircea Radu Zăgorean,

așa cum remarcă Cleopatra Lorințiu în postfața volumului **“Partida de amărăciune”**, Ed. Charmides, 2020, este un poet curajos. În plină disoluție a esteticii, el repune în scenă marile teme ale Poeziei, formele fixe, nostalgia, sentimentul, biografia. Adică toate elementele pe care sectele de barbari ai poeziei **“contemporane”** le vor aruncate pe foc.

Poetul fluierează în toate bisericile idolilor zilei și își permite, cu grație și cu o doză de inconștiență adolescentină, să fie el însuși. Adică să treacă proba de foc a Poetului. Cartea pe care v-o recomandăm e o etalare de frumusețe și iconoclast, o **“balanță de fum”** pe talgerele căreia se așază sufletul omului și faptele lui.

Se cuvin, așadar, așezate aici și felicitările noastre pentru un poet care merită să stea pe raftul din față al poeziei române de azi!

DIRECȚIA 9
ÎN PARTENERIAT CU EDITURA TRACUS ARTE, EDITURA TRIBUNA, EDITURA GRINTA, UNIUNEA ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA - FILIALA PRESĂ CULTURALĂ, MUZEUL NAȚIONAL AL LITERATURII ROMÂNE ȘI AGENȚIA DE CARTE, ACORDĂ:

PREMIILE NAȚIONALE PENTRU DEBUT ÎN POEZIE TRAIAN T COȘOVEI

EDITIA A IX-A

- Se pot înscrie concurenți nedebutați în volum, fără nicio condiționare legată de vârstă sau alte criterii.
- Vă rugăm să înscrieți un manuscris conținând minim 30 de poezii.
- Data limită pentru înscrieri: 1 august 2023, ora 24.00. Înscrierile se fac pe e-mail: direcția9@yahoo.com
- Juriul ediției 2023 a „Premiilor naționale pentru debut în poezie Traian T Coșovei” este compus din: Mircea ARMAN, Dan Mircea CIPARIU, Ștefania COȘOVEI, Oxana GHERMAN, Adrian SUCIU.
- Volumele premiate vor fi publicate de editurile Tracus Arte, Tribuna și Grinta.
- Juriul își rezervă dreptul de a acorda și alte premii.

Logos: UTZ, TRIBUNA, CENACLUL DE LA ROMA, CULTURO

NOSTALGIA PERFECȚIUNII

Janeta Iuga

Act de eliberare,
Editura Tribuna, 2023

Publicarea volumului de față, demn de orice top al debuturilor anului acestuia, constituie premiul acordat de către Editura Tribuna în cadrul Premiilor naționale pentru debut în poezie **“Traian T Coșovei”**, ediția a VIII-a, 2022. E o obligație de onoare să menționăm aici sprijinul constant și efectiv pe care Tribuna îl acordă de câțiva ani poeziei tinere și poezilor debutanți. O listă impresionantă de nume notabile ale liricii tinere s-au afirmat la Cluj. Debutul editorial al Janetei Iuga e un demers în aceeași logică a pariului pe viitor pe care îl fac Mircea Arman și echipa sa într-o literatură pauperizată și în degringoladă axiologică.

Fiind vorba despre premiarea unui manuscris de debut, cititorul avizat va fi dintru început descumpănit să constate că nu are nevoie de grilele de lectură îngăduitoare care se aplică adesea cu larghețe celor aflați la începuturile lor lirice.

Pentru că **“Act de eliberare”** e un debut matur, consistent în conținut și bine articulat în formă. Autoarea evită cu remarcabilă dexteritate păcatele și naivitățile inerente majorității volumelor de debut, dând seamă, în subtextul versurilor așezate în pagini, de o ucenicie temeinică și de o forță lirică autentică și asumată ca atare.

După cum remarcă Oxana Gherman în prefața volumului, **“trei note distinctive**

marchează apariția în poezie a Janetei Iuga: obsesia morții înțeleasă ca revers al vieții, magnetismele erosului dezlănțuit în tentația reîntregirii ființei și, planând peste toate, nostalgia perfecțiunii primordiale”.

Aș reduce întreaga triadă la o nostalgie a perfecțiunii. Pentru că asta caracterizează lirica autoarei: o nostalgie aproape obsesivă a perfecțiunii, a **“vârstei de aur”**, indiferent dacă scrie de moarte sau erotism, dacă practică notația intimistă ori metafora profetică. E și nota în care volumul devine imperfect printr-un exces calofil care ar putea fi socotit și unicul defect notabil al cărții.

Dar această **“cumințenie”** formală nu e decât una conjuncturală, ținând de fireasca lipsă de experiență a unui autor aflat la început de drum. În poezia Janetei Iuga germinează nenumărate posibilități de (r) evoluție.

Fiecare poem e citabil, autoarea posedă o intuiție a versurilor și imaginilor memorabile specifică poezilor autentici. Nicio dezabuzare nu străbate lirica autoarei chiar dacă o sfială a experimentării reduce potențialul exploziv ori măcar coroziv al unora dintre texte.

“Act de eliberare” e o carte a libertății estetice, stilistice și ontologice, netributară modelor și modelelor. Demersul autoarei este unul identitar, iar nu unul social. Interesată la modul genuin de revelație iar nu de succes, Janeta Iuga e un nume care merită urmărit cu atenție pe viitor.

După cum merită să reproducem, în

finalul acestei consemnări, un poem din volumul de debut purtând semnătura Janetei Iuga.

*Am obosit să joc rolul femeii fatale,
adulate la fiecare trecere de pietoni.
Îmi iau singurătatea în brațe,
mă sprijin de liniștea ei
și îi promit însoțirea cu cel care va hrăni
copilul din mine.
Acel copil care își ridică brațele la
fiecare întâlnire
căutând bucuria în iubire,
acel copil ignorant,
care își bea lacrimile înecându-se în ele
ca un nou născut orfan.
Din durere îi fac leagăn
și îl alint cu un bocet de sfârșit de mine
cu un cutremur de apocalips.*

SUNT UN PIC WORKOHOLICĂ

Un interviu cu mezzosoprana **Gabriela Dobre**

Interviu realizat de Tudorița Danila Ardag,
scriitoare de literatură pentru copii și, din când în când, promoatoare de autori români

Astăzi voi păși în pași de basm cu un om reprezentativ al artei și culturii din orașul Constanța, Gabriela Dobre, artist liric, producător delegat pentru teatru și asistent de regie la Teatrul Național de Operă și Balet, Oleg Danovski, din Constanța, director al Departamentului de muzică din cadrul Asociației Artiști Dobrogeni și scriitoare, membră a Ligii scriitorilor dobrogeni.

T.D.A. : Bună ziua, doamnă, Gabriela Dobre, încep prin a vă mulțumi, că v-ați rupt un pic din timpul dumneavoastră prețios, pentru a poposi pe blogul meu, Cu T.D. Ardag în pași de basm.

G.D.: Bună ziua! Timpul meu este prețios numai dacă-l valorific împărțindu-l cu oameni cărora le dedic munca mea: cititori, public, tineri curioși și dornici să acumuleze informații noi. Mulțumesc pentru bucuria de a-l împărți și cu dumneavoastră!

T.D.A.: Așa cum am specificat, sunteți o persoană foarte ocupată. Cum vă ajunge ajunge timpul pentru tot ceea ce faceți?

G.D.: Nu-mi ajunge! Nu-mi ajunge nici pe sfert pentru tot ceea ce aș vrea să fac și de aceea accelerez neconștient. Dar pentru asta am un antrenament binecuvântat: acela de mamă 24 din 24 de ore, dintr-un timp al tinereții mele, în care trebuia să alerg cu copilul în brațe între creșă, cămin, două sevcicii, o facultate sau un masterat, iar noaptea să-i dăruiesc puiului meu toată iubirea, calmul, răbdarea și povești, și jocuri noi.

T.D.A.: Am văzut că aveți funcții de conducere, este greu să răzbateți într-o lume a bărbaților?

G.D.: Nu este nimic de răzbit, pentru că nu este o lume a bărbaților, ci este o lume a unor băieți ai unor mame, care au crescut mari și se confruntă cu alte mame. Între asemenea relații interumane nu poate fi decât o lume a iubirii!

T.D.A.: Răspundeți afirmativ tuturor invitațiilor, înafara teatrului?

G.D.: Da, dacă îmi permite programul de la teatru! Și răspund cu nespusă bucurie! Trebuie să recunosc, sunt un pic workoholică, funcționez pe bază de dinam și clorofilă: am nevoie de soare,

muncă, activitate!

T.D.A.: Sunteți de acord că fără Dumnezeu nu se poate face nimic?

G.D.: Da!!!... Fără Dumnezeu nu se poate face absolut nimic! Și dacă s-ar putea,...ce rost ar avea? Sunt prea mărunți ca să pot vorbi despre măreția și rostul Creației, dar simt în fiecare secundă o imensă iubire și recunoștință și dorința de a nu îngropa talantul, ci de a-l înmulți și dăru.

T.D.A.: Credeți că actele de caritate se fac în tăcere sau trebuie să le facem publice pentru a-i atrage și pe alții alături de noi?

G.D.: Actele de caritate veritabile se fac în tăcere. Campaniile de caritate sunt publice. Sunt doi parametri la fel de necesari, precum sunt mortarul și cărămida într-o zidire, fiecare cu rostul lui.

T.D.A.: Acum, după ce în mare, v-am pus în legătură cu cititorii mei, sau mai bine zis i-am incitat să vină la spectacolele dumneavoastră, n-ar fi rău să le și spunem, pentru ce vă aflați pe acest blog, fiind un blog de literatură pentru copiii. Dumneavoastră și scrieți. Și scrieți și literatură pentru copii. Ați publicat cartea, CURCUBEU. Ați avut lansarea la Casa de Cultură Pontus Euxin din Năvodari și ați donat o mare cantitate de cărți copiilor ucrainieni refugiați și cazați la Asociația rușilor lipoveni din localitate. Ce v-a motivat să scrieți cărți pentru copii și cum v-ați simțit în prezența acestora?

G.D.: În calitatea mea de artist liric, mezzosoprană, am avut contact cu copiii, cântându-le sau chiar producând și regizând spectacole, pentru și împreună cu ei. În peste 30 de ani de scenă, am realizat ce public sincer și motivant este acesta și de aceea spectacolele pentru copii vor rămâne mereu preferatele mele. Această experiență m-a motivat să scriu libretul, în versuri, și să compun muzica pentru două povești (care deși scrise de câțiva ani, își așteaptă rândul la editare) și nu m-am mai putut opri. Este fascinant și mă simt incredibil de fericită când scriu genul acesta de texte.

CURCUBEU este o poveste colorată, inspirată din viața lui Tudor și a lui Horia, copiii prietenei mele, artistul plastic, **Cornelia Lia Goșiu**, pe care i-am urmărit de la acele fragede vârste, în care pictura se învăța pe față și pe pereți, iar întrebările nu mai conțineau. Toate poeziile-povești, din această carte, sunt adevărate. Coperta și ilustrațiile sunt realizate de fiul meu, David, grafician, cel care a făcut din mine o mamă bună și un om răbdător și puternic. Acum este rândul lui să fie exploatat și să-mi realizeze grafica minunată a volumelor de poezie precum și tehnoredactarea, cât și critica... El este capul limpede în această colaborare.

T.D.A.: Aceasta va fi singura dumneavoastră carte pentru copii sau mai aveți și alte cărți în lucru?

G.D.: Cele două piese de teatru muzical își așteaptă rândul și, desigur, continuarea CURCUBEULUI, poate în proză, de această dată.

T.D.A.: Vă mulțumesc pentru timpul acordat și vă doresc succes în munca dumneavoastră cameleonică! În încheiere aveți ceva să le transmiteți părinților, referitor la îndrumarea copiilor către lectură?

G.D.: Bineînțeles! Părinți citiți! Citiți-le și copiilor! Ei vor citi, doar dacă vă văd pe dumneavoastră citind. Văzându-vă, că vă hrăniți mintea și personalitatea cu ajutorul lecturii, vor face același lucru. Informația rapidă, obținută prin mijloacele media este prețioasă, necesară, precum încălțăminte ce te poartă zilnic pe drumuri, dar cititul este serafic. Nu te încălță util, ci îți pune, de-a dreptul, aripi la picioare și praf de stele pe suflet și minte.

Cu dragoste, un om simplu ce strălucește ca să păstreze soarele în suflet, Gabriela Dobre.

CCOO este primul sindicat din Spania cu cele mai multe persoane afiliate în sectorul agrozootehnic

1er sindicato de Andalucia

#PrimerSindicatoDeAndalucia

Acest lucru ne permite să negociem contractele colective din acest sector de activitate la nivel național și regional în cadrul Comunităților Administrative Autonome. Totodată negociem și facem propuneri referitoare la dialogului social cu Guvernul central în cadrul Comisiei de Muncă Tripartite și al Comisiei Centrale, al celor Regionale și Provinciale de Fluxuri Migratorii. În acest domeniu prezentăm propuneri concrete pentru a avansa în ce privește reglementarea fluxurilor migratorii de muncă ordonate, sigure și cu drepturi pentru toate persoanele migrante.

În plus, în acest an avem ca noutate noul Ordin Ministerial de Contractare în Origine pentru 2023, care a fost stabilit în cadrul Comisiei de Muncă Tripartite și care adaptează modalitățile de contractare la noua realitate:

- Decretul Regal Lege 32/2021, din 28 decembrie, cu privire la măsurile urgente de reformare a pieței muncii, garanțiile de stabilitate a locurilor de muncă și transformarea pieței muncii.
- Regulamentul Legii Organice 4/2000, din 11 ianuarie, cu privire la drepturile și libertățile cetățenilor străini în Spania și integrarea socială a acestora.

CCOO de Industria [Sindicatul CCOO din Industrie] și-a asumat angajamentul și obligația de a-i informa pe cei și pe cele pe care îi/le reprezentăm cu privire la drepturile și obligațiile care le revin la integrarea pe piața muncii. Trebuie

să desfășurăm această muncă de consiliere și informare, specificând clar care sunt funcțiile și limitele noastre în cadrul rolului pe care îl atribuie Constituția țării noastre.

NU suntem o agenție de plasament, nici o Agenție de Muncă Temporară, nici intermediari pe piața muncii. Respectiv, nu suntem o bursă de locuri de muncă, nici nu dispunem de oferte de muncă, nu oferim contracte de muncă și nici nu punem în legătură angajatorii cu persoanele lucrătoare.

Munca noastră are scopul de a informa și de a oferi consiliere socială, pe probleme de muncă și informații cu privire la următoarele aspecte:

- Cum, unde și la ce date să te adresezi pentru a căuta un loc de muncă în campaniile agricole în Spania?
- Informare cu privire la drepturile și obligațiile în calitate de persoane angajate sezonier.
- Consiliere socială, pe probleme de muncă și sindicală, înainte, în timpul și după încetarea relației de muncă.
- Aplicarea și îndeplinirea contractelor colective aplicabile în fiecare caz, deoarece acestea, în general, sunt de competența

GHID DE INFORMARE SOCIALĂ ȘI CU PRIVIRE LA MUNCĂ PENTRU CAMPANIILE AGRICOLE 2023

provinciei sau a Comunității administrative autonome ori a regiunii și în mai mică măsură de cea a întreprinderii.

- Veghem asupra îndeplinirii normelor privind sănătatea în muncă, a drepturilor de formare și de egalitate a șanselor, precum și a nediscriminării de orice fel.
- Gestionarea documentelor și formularelor de bază: contracte, ștate de plată, cotizații la Asigurările Sociale, cardul de sănătate etc.
- Pentru informare pe probleme sociale și de muncă, sindicală și cu privire la imigrare te așteptăm la sediile federațiilor sau sindicatelor pe provincii ale CCOO de Industria.
- Actualizarea informațiilor, noutăților și a legislației muncii poate fi consultată pe pagina web: www.industria.ccoo.es.

Parteneri sociali al publicației "Români in Andalucia"

Sindicatul Național "Forța Legii" - Sindicatul de partea Ta!

Cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani pot călători în străinătate neînsoțiți

Începând cu data de 20 august 2023, a intrat în vigoare Legea 247/2023, care completează Legea 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate. Astfel, cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani pot călători în străinătate neînsoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi.

Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani, titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate, cărți de identitate simple sau cărți electronice de identitate, poate să se deplaseze în străinătate neînsoțit, în următoarele trei situații:

1. pentru a merge în vizită la rude.
2. pentru studii sau pentru a participa la concursuri oficiale.
3. pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol.

În funcție de scopul declarat la ieșirea din țară, minorul care a împlinit vârsta de 16 ani, trebuie să prezinte la controlul de frontieră și următoarele înscrisuri:

1. Pentru deplasarea în vizită la rude

- o declarație autenticată a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul ori la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau acord notarial, după caz, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului

său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, în statul sau statele de destinație, perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și scopul călătoriei (să rezulte în mod expres că deplasarea se realizează la rude).

- precizăm că declarația autenticată a părinților trebuie prezentată în original la ieșirea din țară și nu în format electronic, întrucât nu poate fi verificată de către polițiștii de frontieră prin accesarea unei baze de date legal constituită în acest sens.

2. Pentru deplasarea la studii sau pentru a participa la concursuri oficiale:

- o declarație autenticată a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul ori la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau acord notarial, după caz, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și la scopul călătoriei (să rezulte în mod expres că deplasarea se realizează în scopul participării la studii sau la concursuri oficiale);

- documente doveditoare privind participarea minorului la studii sau concursuri oficiale în străinătate, emise de instituția organizatoare, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care

se vor desfășura studiile sau concursurile oficiale.

3. Pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol:

- o declarație autenticată a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul ori la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau acord notarial, după caz, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și la scopul călătoriei (să rezulte în mod expres că deplasarea se realizează în scopul urmăririi unui tratament medical);

- documentele doveditoare ale situației medicale a minorului, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul ori statele în care urmează să se acorde tratament medical.

Pentru detalii suplimentare consultați și site-ul Poliției de Frontieră:

<https://www.politiadefrontiera.ro/>

Ambasada României în Spania

SIBIU ORIGINAL
GUST TRADITIONAL
Produse Românești

FABRICA DEPOZIT și MAGAZIN

Alcalá de Henares
calle Londres 10
Nave 17,18,19

635955200
642040991

RESTAURANTE JONASI II

655 02 71 04

ACEPTAMOS: Ticket Restaurant

HORARIO: 06:00 - 19:00 H.

MENÚ DEL DÍA

DESAYUNOS
BOCADILLOS
COMIDAS
MENÚ DEL DÍA
RACIONES

COMIDA DE EMPRESA
CUMPLEAÑOS
HACEMOS TODO TIPO DE EVENTOS

C/ RUMANIA, 5 ALCALÁ DE HENARES

„Aventurile Dragomirei. Povestiri și basme românești reinterpretate”

După „Caietul Dragomirei” – un material auxiliar alternativ pentru învățarea limbii române, „Aventurile Dragomirei” reprezintă un demers de suflet cu dublă valență: literară și didactică dar și o formă de rezistență și o provocare la asumarea, păstrarea și transmiterea valorilor autentice românești.

Din punct de vedere literar, știm că orice țară din lume își are legendele și basmele sale, transmise fie prin viu grai, fie învățate la școală. Multe dintre acestea stau la baza formării umane și culturale a generațiilor viitoare, astfel că rolul și ponderea lor în educația tradițională a fiecărei țări este vital.

Limba în care sunt scrise povestirile și basmele din acest proiect reînvie limba română vorbită cu arhaismele și regionalismele sale, putând fi considerată chiar un limbaj alternativ al unei realități care de multe ori mai există doar în imaginar.

Hansel și Gretel

Puține urgii ca cele de le ține omul în casa lui!
Că dacă-s de la cer, te indemn cu pasul, de se încrunță străinul pui de tămăie și tot îi chip.

Lespede-i viața cui și de muncește, primit e tot la altul! Și cine s-o știe dacă nu gospodăria grea de guri?

Cât o fi gândit-o, cât se încurcă în vrere, se văzu de două ori tata, un tăietor de lemne.

Să fi fost securea boantă, măcar nu s-ar mai fi suflecat! Dar oțelul ducea mana și inima dădea după sărg mai mult ca burta.

Dar de ajuns s-or fi ajuns alții, că ei, nu!

Și de-a dura era sfida, de dimineță până-n strânsul cerului.

Zadarnică munca și tot ca ea, și nesomnul bărbatului.

Puneau străchini de rușinea mesei, iar pâinea și când era parcă tot frimituri era.

Cum nu-i doldora necazul dacă îi e frică singur, și sărac și obișnuit de muiere era tăietorul de lemne.

Și numai să fi întors deochi doar pentru el, dar la copii o ducea capul cu invoiala pe răutatea de nevastă.

Decât să de-a în lemn să-l taie, mai bine ar fi bătut în el, că toate în ale răului le făcea pentru bieții copii.

Zi azi și zi mâine, făcu ce făcu femeia și puse capul ei în capul bărbatului. Îl convinse să îi ia în pădure pe Hansel și Gretel și de bogdaproste vreo jivină să spună pentru ei.

Gretel, și mică și fata, amarnic plânse auzind de viitorul făcut pentru ei.

Hansel, parcă mult buric era și el! Dar o soră avea și dacă nu ar fi știut și pentru ea, frate nu ar fi meritat să se cheme!

De la lumina lunii luă cât să vadă și se puse de își umplu buzunarele cu pietre săpunite, din fața cabanei în care locuiau.

Albe ca de la uger și strălucitoare le căuta și le găsi.

Când se puse ziua bine pe picioare, plecară toți patru prin pădure și, neuitând de ce auziseră de cu seara, Hansel lăsa din loc în loc să odihnească o pietricică.

Unde se făcu codru vârtos, hotărâra popas și, cu milostivenia cui se pregătește de rău, făcură copiii foc și, împrejurul lui, scoaseră și pâine.

N-ar fi plecat tatăl dar ar fi plecat femeia!

Singuri se duseră și în zadar așteptară Hansel și Gretel după ei.

Doar că nu degeaba fuseseră pietrele și, cât împins, cât mânat, găsiră drumul către casă.

Și nu fața femeii spunea, că la minciună meșteră umbla, ci gândul ei care se vru făcut încă o dată.

Soarta dintâi nu fu soartă și a doua oară!

Nemaivând pietricele, Hansel făcu cărarea pestriță de firimituri iar păsările pădurii cu masă fără trudă se aleseră.

Ce să creadă, unde să spere? Pierduți erau, morți de foame urmau să fie!

Și numai norocul făcu să des peste o casă cum nici noaptea, sătui să fi dormit, nu ar fi reușit închipuirea: toată din turtă dulce și cozonac și cu clara geamurilor din zahar.

Că foamea nu-i sfetnic, cine să mai aibă grijă? Se apropiară ca să mănânce, fie și cât fărâma, doar-doar or putea merge și ei cu burta nelipită de dindărăt.

Dar casa toate le avea frumoase și doar stăpâna urâtă: o vrăjitoare de stătea la seceriș de copii și unul era îndeajuns să cadă în capcană ca să se bucure la bucate alese.

Îndată îl luă pe Hansel de lângă sora sa și-i dădu carceră doar pentru el.

Iar pe fetiță o trimise la bucătărie să curețe și să facă de mâncare.

Căci sfrijit îl văzu pe băiat și își zise că nu i-o veni baiul doar de la o așteptare de câteva săptămâni.

Dar, văzând că nu-i chip de dolofaneala, hotărî să facă din doi cât din unul bun.

Gretel, înțelegând planul vrăjitoarei, se prefăcu neștiutoare în ale mâncării la cuptor. Și numai ce mi-o băga pe babă înăuntru, că ce mi-e

lacăt, ce zăvor!

Dusă beleaua rămase bogăția belelei!

Multe găsiră și de multe se minunară dar luară să ducă acasă doar cât să nu li se facă de trufie.

Și de-i purecele mic, inima lor și mai mică, când sa se întorcă la tatăl lor.

Îl găsiră că îmbătrânea singur și, din ce aveau, la trei impartira și la trei ajunse! Căci oamenii de unde dau, Dumnezeu și suflă-n căuș!

Laura Cătălina Dragomir
Ilustrații: Nona Oprixor
(Deep Dream Generator)

www.dvlogistica.com

643 063 263

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA

ȘI RETUR

SAT

COMUNĂ

ORAȘ

Tel. Spania

(0034) 643 063 263

(0034) 642 882 812

(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com

facebook.com/dvlogistica

www.dvlogistica.com

Tel. România

(004) 0770 691 632

(004) 0778 354 838